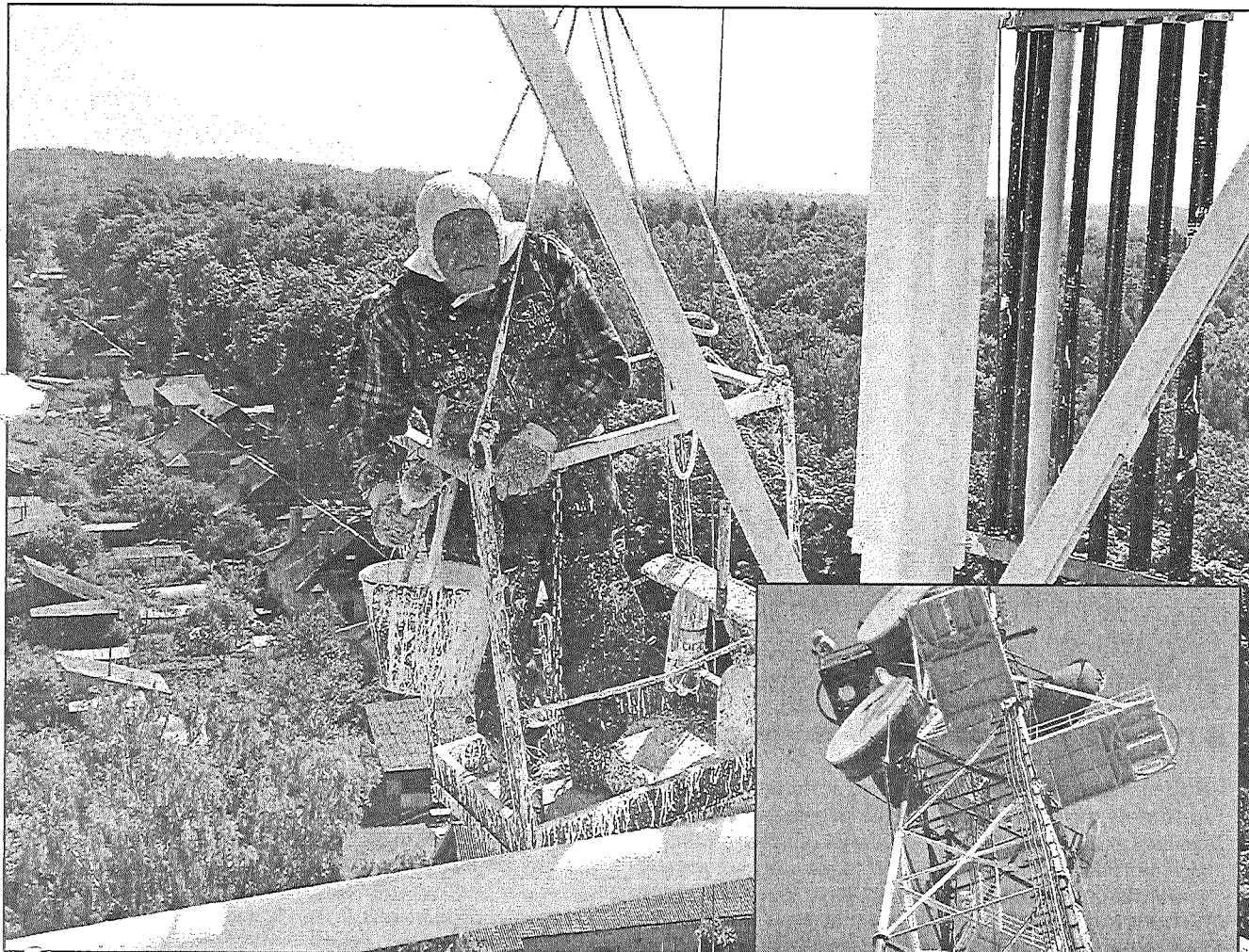

Krāsošanas darbi virs Preiļiem

Iekrāsotājam Nikolajs Šeršnovs ir pieredzējis speciālists. Šoruden viņš svinēs savu sešdesmito dzimšanas dienu, taču kāpelēšanu pa torniem negrasās pamest.

No 30. jūnija Preiļu televīzijas tornī jeb, oficiālā valodā sakot, Valsts akciju sabiedrībai «Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs» piederošajā Preiļu neapkalpojamajā radioreleju (NRRS) stacijā notiek torņa pretkorozijas apstrāde.

Virus, kuri rosās starp metāla sprauslām putna lidojuma augstumā, būs pamanījuši, domājams, ne visi preiļieši, jo kas gan īpaši pievērs uzmanību tam, kas notiek augstāk par koku galotnēm. Ar polietilēna plēvēm apsegto «sieri» laukumā pie rajona padomes gan iekrituši acis daudz. Cilvēki neizpratnē jautā, sak, kāpēc gan tā tiek darīts. – Izskaidrojums ir vienkāršs. Krāsošanas laikā vēja ietekmē iespējama krāsas pilēšana. Tāpēc, lai pasargātu gan pieminētos, gan citu torņa tuvumā esošo pašvaldības un privātpersonu īpašumu no bojājumiem, pirms krāsošanas darbu uzsākšanas aicinājām to apsegt, — skaidro Preiļu NRRS radio un televīzijas tehniķis Igors Kolosovs.

Kādreiz radioreleju stacijā mainās strādāja vairāki darbinieki. Tagad stacijas darbs ir automatizēts, par to, lai viss notiktu bez kļūmēm, seko Daugavpili. Taču tehnoloģijas kļūst modernākas, tornī ir jāuzstāda antenas, kas nodrošina interneta un mobilo sakarus (drīzumā tāda būs arī Latvijas trešajam mobilo sakaru operatoram «BITE»), jāveic profilaktiskās pārbaudes, tāpēc vairākas

reizes gadā speciālisti veic visus nepieciešamos darbus.

83 metrus augstais tornis Preiļos tika uzbūvēts 1961. gadā, bet tā kopējais mūžs var ilgt vēl vismaz tikpat. Pēdējo reizi krāsojums tika atsvaidzināts pirms septiņiem gadiem. Tā kā tornis atrodas samērā zemā vietā, ir būvju un koku ieskaits, apakšējo posmu krāsojums ilgāk neiztur. Mitruma ietekmē krāsa lobās, vietām uz metāla konstrukcijām manāma rūsa. Obligāta ir prasība to noņemt, bojātās vietas apstrādāt ar pretkorozijas materiālu un pēc tam nokrāsot, ar televīzijas torņa uzturēšanas zinībām iepazīstina I.Kolosovs.

Pirms pieciem gadiem speciālisti gan bažījušies par torņa drošību, bet problēma bijusi ne jau konstrukcijās, bet gan apstākļi, ka uzstādītās antenas kopumā svērušas ap sešām tonnām. Tās tika nomainītas, pašreizējās antenas ir tikai dažus simtus kilogramu smagas un torņa stabilitāti vējainā laikā neapdraud. Tagad, veicot pārbaudi, vairākās metāla siju salaiduma vietās pamanīti nelieli plīsumi, arī tie ir sametināti.

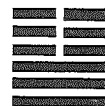
Gan profilaktiskās pārbaudes, gan remontdarbus tornī veic speciāli sagatavoti un apmācīti darbinieki no Preiļiem, Viļāniem un Rēzeknes, kur atrodas līdzīgas radiorelejestacijas. Tie ir Preiļu NRRS radio un televīzijas tehniķis Igors Kolosovs, viņa kolēģi no Rēzeknes Oļegs

● Klimatisko apstākļu ietekmē torņa apakšējās daļas sāk bojāties. Atļūsi krāsa un rūsa tiek noņemta, metālu pārklāj ar pretkorozijas materiālu un nokrāso.

Dedelis un Nikolajs Šeršnovs (viņš piedalījies arī torņa krāsošanas darbos 1998. gadā), kā arī viļānietis Staņislavs Zeps. Viņi visi ir augstkāpēji, tas ir, speciāli apmācīti un sagatavoti darbam lielā augstumā. Lai varētu strādāt tornī, vīriem ik gadu jābrauc uz Rīgu kārtot eksāmenu, kur ļoti stingri tiek pārbaudītas zināšanas darba drošībā. Protams, nepieciešams pārbaudīt arī vispārējo veselības stāvokli.

Krāsotāji aprēķinājuši, ka 80 metrus augsta torņa krāsošanai nepieciešami aptuveni 200 kilogrami metāla emaljas krāsas. Saskaitot kopā visu cauruļu un spraižu garumu, sanāk, ka katram krāsotājam ar otu ir jāpārklāj gandrīz kilometrs. Beidzot darba dienu, vīri uzsāk skaistumkopšanas procedūras, jo krāsas šļakatas izraibinājušas gan seju, gan rokas. Vispirms tiek ņemta talkā dīzeldegviela, tad seko odekolona «tūre», ko nomaina sejas berzšana ar ziepēm un ādas iesmērēšana ar krēmu.

L.Kirillova

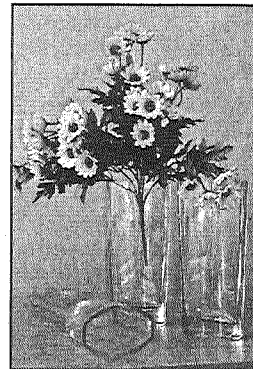

ISSN 1407-9321

Atceries abonēt «NOVADNIEKU» augustam un citiem gada mēnešiem!

Izmanto izdevību — ietaupi laiku atpūtai un abonē ar atlikto maksājumu pa tālruni **5307057**.

Trīs lasītāji, kuri būs abonējuši «Novadnieku» augustam, septembrim un oktobrim un vairāk mēnešiem, saņems

«Novadnieka» un SIA «LETTGLAS» dāvanu — jaukas ziedu vāzes.

ZIŅAS

Preiļu rajona zemnieki saņēma kārtējo palīdzības sūtījumu

14. jūlijā vairāku Preiļu rajona pašvaldību zemnieki saņēma kārtējo palīdzības sūtījumu — lopus no Talsu, Saldus un Rīgas rajona, «Novadnieku» informē Preiļu rajona lauksaimnieku apvienības biroja vadītāja Ilze Teilāne.

Kurzemnieki šoreiz bija sarūpējuši sešus liellopus (divas slaucamas govis un četras jaunlopus) un divas pieaugušas kazas ar kazlēniem. Par lopu atvešanu gādāja Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padome, daļa no tiem bija iegādāti par cietušo saimniecību atbalstam domātajā kontā saziņoto naudu, bet daļu dzīvnieku zemnieki dāvināja. Palīdzība tika sniegta Sutru pagasta zemniecei Reģinai Sotneicei, Līvānu novada Rožupes pagasta zemniekiem Andrejam Lācim, Francim Rumpam un Jevdokijai Šeinovai, kā arī Līvānu novada Turku pagasta zemniekam Modrim Silovam. Zemniece Mārīte Kaža no Siļukalna pagasta saņēma speciāli viņai sarūpēto gotiņu, toties Vārkavas novada Upmalas pagasta zemnieces Otilijas Mundures īpašumā nonāca abas kazīņas ar kazlēniem, kas tika atvestas no Siguldas.

Transporta izdevumus apmaksāja Zemnieku Saeima, bet lopu pārvadāšanai domāto speciālizēto transportu neatteica SIA «Ranko».

Rajona peldvietās ūdeņi tīri

Valsts aģentūras «Sabiedrības veselības aģentūra» Rēzeknes filiāle Preiļos informē, ka peldvietās laboratorisko izmeklējumu paraugi atbilst noteikumiem. Tas nozīmē, ka Preiļu rajona Cirišu, Rušonas, Eikša, Gailišu, Pelēču, Limankas un Līvānu ezeros, kā arī Dubnā, Preiļupē, Daugavā un Feimankas ūdenskrātuvēs peldvietās ir ATĻAUTS.

Reģionālā konference Latgalē

Aicinām piedalīties Zemkopības ministrijas rīkotajā reģionālajā konferencē **Viļānu vidusskolā 22. jūlijā plkst. 11.00**

Konferences tēma – Latvijas lauki Eiropā

Uz interesentu jautājumiem atbildēs ministrs M.Roze, Lauku atbalsta dienesta direktore I.Pilvere, Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektors V.Veldre, Valsts augu aizsardzības dienesta direktors R.Arnītis

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Ārzmēs patlaban dzīvo aptuveni 211 000 latviešu

Latviešu diaspora ārzmēs patlaban ir aptuveni 211 300 cilvēku, informēja Ārlietu ministrija. Visvairāk latviešu, aptuveni 100 000, dzīvo ASV. Austrālijā un Jaunzēlandē mīt aptuveni 20 000, Kanādā — 20 000, Brazīlijā — 20 000, Krievijā — 30 000, Anglijā — 5000, Zviedrijā — 4000, Vācijā — 8000, Lietuvā — 3000, Venecuēlā — 400, Francijā — 300, Norvēģijā — 200, Gruzijā — 200, Argentīnā — 200. Venecuēlā latviešu skaits pēdējos gados strauji samazinās, bet Anglijā un Īrijā — pieaug.

Satiksmes ministrs aicina vēlreiz pārbaudīt degvielas cenu pieauguma pamatojumu

Nemot vērā izskanējušo informāciju par Lietuvas koncerna «Mažeikiu nafta», iespējams, dominējošā stāvokļa tirgū jaunprātīgu izmantošanu benzīna tirdzniecībā, satiksmes ministrs Ainārs Šlesers aicinājis ekonomikas ministru Krišjāni Kariņu, kā atbildīgo nozares ministru, vērsties pie kompetentām institūcijām Lietuvā, lai noskaidrotu saistību ar iespējamo vienošanos starp degvielas tirgotājiem Latvijā un Lietuvā. «Degvielas cenu neadekvāti straujais pieaugums Latvijā negatīvi iespaido ekonomikas attīstību un Latvijas uzņēmumu konkurētspēju, kā arī atstāj visjūtāmāko iespaidu uz inflācijas pieauguma tempiem un iedzīvotāju labklājību. Esmu atkārtoti paudis bažas par situāciju Latvijas degvielas tirgū, jo neatkarīgi no cenu pieauguma vai samazināšanās pasaules tirgū, Latvijā pamatā vērojama tikai nemīlīgi pieaugoša tendence,» atzīst A.Šlesers. Satiksmes ministrs uzskata, ka Konkurences padomei ir jāaudzod atkārtoti izpētīt degvielas cenu pieauguma pamatojumu un izmēģināt izstrādāt pasākumus, kas ierobežot vienošanos starp degvielas tirgotājiem, ņemot vērā jaunatklātos apstākļus par lielāko benzīna piegādātāju Latvijas tirgum.

Cukura nozare Latvijā vairs nevarēs pastāvēt

Tā kā cukurbielu cenas Eiropas Savienības (ES) cukura tirgus reformas laikā samazināsies par 42,5%, bet cukura cenas — par 39%, šī nozare Latvijā vairs nevarēs pastāvēt, teikts Zemkopības ministrijas sagatavotajā pozīcijas dokumentā, ar kuru tika iepazīstināti Saeimas deputāti. Latvija uzskata, ka Eiropas Komisijas (EK) piedāvātais cenu samazinājums abos virzienos ir pārāk radikāls un ievērojami pārsniedz Latvijai pieļaujamos cenu samazinājuma līmeņus. Turklāt cenu samazinājumam jānotiek pakāpeniskāk, nevis divos gados, kā paredzēts EK priekšlikumā. Latvija atbalsta pakāpenisku cukura cenu samazinājumu ne vairāk kā 20% apmērā no pašreizējās cukura intervences cenas, bet cukurbielu minimālās cenas gaidāmais samazinājums nedrīkst būt lielāks par 25% no pašreizējā līmeņa. Pie šāda cenu samazinājuma cukura nozare Latvijā spētu pastāvēt. Optimālākais cukura cenas samazinājums gan būtu 15% no pašreizējās cukura intervences cenas. Savukārt, ja cukurbielu minimālā cena tiks samazināta par vairāk nekā 25%, tas novedīs pie Latvijas cukura nozares sabrukuma, teikts dokumentā.

Ziņas sagatavoja
T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

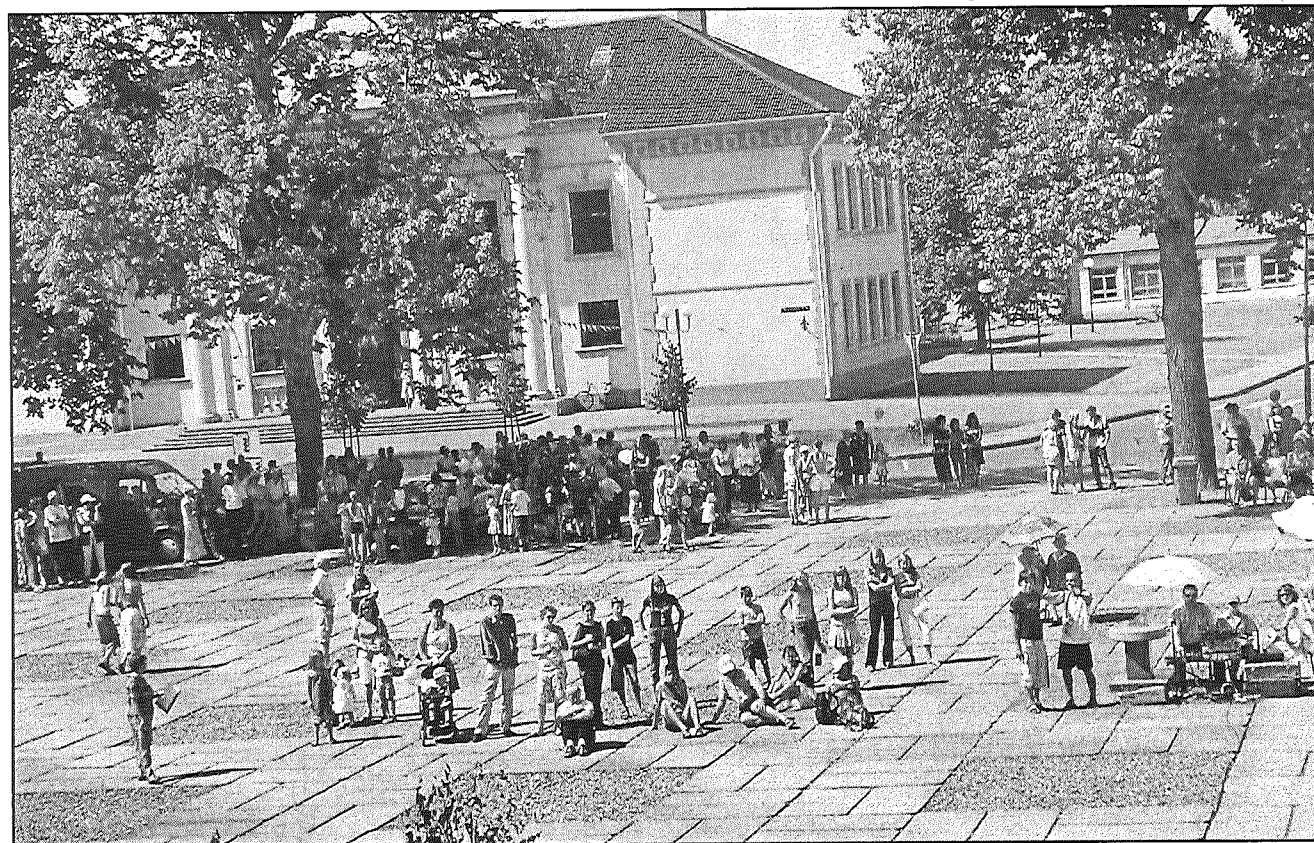
Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

INFORMĀCIJA

Pirmie pilsētas svētki izskanējuši

● Preiļenieši un ciemiņi «iesildās» svētku svinēšanai. Foto: A.Stepnovs

Rajona centrs – Preiļi divu dienu garumā uzņēma tuvus un tālus ciemiņus, kuri vēlējās kopā ar preiļeniešiem piedalīties pirmajos pilsētas svētkos. Rikotājiem – novada kultūras centram šoreiz par iedzīvotāju atsaucības trūkumu vai skatītāju pasivitāti sūdzāties nenācās. Svētku pirmās dienas kulminācijā uz koncertiem, balli un salūtu parka estrādē ieradās vairāk nekā 3000 apmeklētāju.

Svinēšana sākās sestdienas rītā ar Preiļu novada kultūras centra jauniešu pūtēju orķestra koncertu un novada dome priekšsēdētāja Jāņa Eglīša uzrunu pilsētas laukumā pretim kultūras namam. Gaiši, vasarīgi ģērbušies, nesteidzīgi, smaidīgi dažāda gadagājuma cilvēki priecājās gan par pūtējiem, gan par bērnu modes deju kolektīvu uzstāšanos. Uz improvizētās skatuves iepretim rajona padomes ēkai cita citu nomainīja deju grupas no kultūras centra, rajona bērnu un jauniešu centra, Preiļu 2. vidusskolas. Te visjaunāko pilsētas paaudzi iepriecināja arī popgrupas «Visbijs» un Dzintara Čičas uzstāšanās, bet pēc tam varēja izklaidēties bērnu diskotēkā. Vienlaikus darbojās piepūšamās atrakcijas, saldumu tirdziņš, zīmēšanas darbnīca. Ikviens svētku dalībnieks varēja uzrakstīt zīmīti ar vēlējumiem pilsētai

un tos ievietot balonos, kas vēlāk tika palaisti gaisā.

Pirmo pilsētas svētku akcents tika likts uz koncertiem. Divu dienu laikā iedzīvotājiem bija iespēja noskatīties un noklausīties veselu sēriju vieskoncertu, bet faniem – savākt autogrāfus no slavenībām. Kopā ar grupu «Putnu balle» Preiļos ciemojās Valters un Kaža, Liepājas grupas «The Briefing» uzstāšanos nomainīja solists Normunds Rutulis. Nopietnākas mūzikas cienītāji izbaudīja pusotru stundu kopā ar Parīzes priekšpilsētas Severs konservatorijas audzēkņiem viņu sniegtajā kamerorķestra koncertā. Tas sākās ar Francijas un Latvijas komristu izpildīto Francijas himnu franču valodā un noslēdzās ar «Dievs, svētī Latviju» latviešu valodā.

Svētku otrās dienas rīta pusē preiļeniešu snaudulīgais noskaņojums pēc iepriekšējās nakts balles tika gaināts ar sporta sacensībām un stafetēm, kā arī ar kārtīgu lietus devu. Sportotājus un skatītājus pirms stafetēm uzmuntrināja Preiļu Valsts ģimnāzijas ansambļa «Green Novice» muzicēšana, bet pēc tam – jauniešu pūtēju orķestra «Auseklītis» koncerts.

Svētku noslēguma koncertā Preiļu parka estrādē uzstājās Rīgas Doma zēnu koris, trīs Latvijas tenori: Miervaldis Jenčs, Guntars Runģis, Nauris Puntulis, jaunie talanti Aisxa ar tēti Alex, Anmary, kā arī Arnis Med-

«Mēs visu laiku tiecamies pēc panākumiem, slavas un ērtībām, taču īstenībā, lai būtu laimīgi, mums ir nepieciešams kāds vai kaut kas, par ko sajūsmināties.»

H. Džeksons Brauns

nis.

Jānis Eglītis pasniedza Atzinības rakstus vairākiem pilsētas iestāžu un uzņēmumu darbiniekiem par ieguldījumu pilsētas tēla veidošanā gan ar saviem teicami veiktajiem pienākumiem apsaimniekošanas darbos, gan ar Preiļu vārda nešanu valsts mērogā kultūras jomā. Tika pasniegta Preiļu novada Goda pilsoņa zīme, ko saņēma koku asociācijas «Aiga» prezidents Bruno Davijo no Francijas, kas kopā ar šīs valsts mūziķu grupu patlaban uzturas Preiļos. Pilsētai nu ir divi Goda pilsoņi – krievu tautības pārstāvis Ivans Maksimovs, kam šī atzīnība piešķirta sakarā ar 140. gadadienu kopš pirmās skolas dibināšanas novadā, kā arī francūzis Bruno Davijo, kas izpelnījies ievēribu ar kultūras sakaru stiprināšanu starp tautām.

Pilsētai svētkus dāvināja novada dome un sponsori: Unibankas, Hipotēku un zemes bankas, Hansabankas Preiļu nodaļas, uzņēmumi «Arka», «Lili» «Salang P», Preiļu lauksaimniecības konsultāciju birojs.

Par svētku režiju un gaitu parūpējās novada kultūras centra direktors Guntis Skrimblis un speciāliste Ināra Urča. Pēcsvētku pirmajā dienā, pirmdienas rītā, Guntis Skrimblis uz jautājumu, vai viss noritēja, kā bija iecerēts, pauda gandarījumu par padarīto un solīja, ka pirmie pilsētas svētki nepalikis pēdējie. Viņš atzinīgi novērtēja arī

svētku dalībnieku un skatītāju disciplinētību un uzvedību, jo divas dienas aizritējušas bez nopietniem ekscesiem.

Tomēr kāds starpgadījums, kas varēja beigties nelāgi, notika. Salūta laikā, acimredzot, tehniskas kļūdas dēļ, no lādiņiem uzsprāga uz zemes, nevis gaisā. Uguni šķīzdams un zibenīgus lokus mezdams tas ietricās krūmos pavisam netālu no estrādes. Par laimi, neviens necieta. Kādu stundu pirms tam bija nedaudz uzlijis, tāpēc neaizdegās arī izkaltusi zāle. Lūgts komentēt notikušo, Guntis Skrimblis teica, ka tas ir apspriests un turpmāk līdzīgos pasākumos drošības mēri, ierobežojot bīstamās zonas, tiks ievēroti vēl stingrāk.

Ēl arī, ka pilsētas ēdināšanas servisa organizētājiem menedžments ir vājā puse. Ciemiņi un pat preiļenieši izteica izbrīnu, kāpēc, piemēram, svētku pirmajā dienā, Raiņa bulvārī nav atrodams ielu kafejnīcas, galdīņi ar saulsargiem, atspirdzinošu dzērienu un citu našķu piedāvājumi. Vietējām kafejnīcām, acimredzot, trūkst ideju, kā tik masveidīgi apmeklētās svētkos varētu nopelnīt ar kokteiļiem, ledus tēju, aukstu kafiju. Raiņa bulvārī un citi laukumi šim nolūkam kā radīti. Skumji, ka izbraukuma tirdzniecība jāaicina kaimiņu pilsētas uzņēmumi.

L.Rancāne

OTRDIENAS INTERVIJA

Līga un zirgi – uz vienas dvēseles stīgas

— Zirgs kopš aizvēsturiskiem laikiem cilvēkam ir bijis uzticams pavadoņs, draugs, darba un pat kaujas biedrs. Kā jūs pati izjūtat šo skaisto un spēcīgo dzīvnieku?

— Zirgi ir visa mana būtība. Mana dzīve ar tiem saistīta jau kopš bērnības, un es nespēju iedomāties, ka varētu būt savādāk. Zirgiem pakļauts viss – ikdienas režīms, atpūta, darbs un vaļasbrīži.

— Vai atceraties, kāda bija jūsu pirmā iepazīšanās ar zirgiem?

— Tā zināmā mērā bija nejaušība bērnišķīgas greizsirdības dēļ. Es dzīvoju Rēzeknes rajona Lūznavā, mācījos ceturtajā klasē. Man toreiz bija sirdsraudzene. Protams, ka tajā vecumā meitenēm vēl prātā lelles, spēles un rotaļas, bet draudzene bija sākusi nodarboties toreizējā Malta sovhoztehnikuma zirgu sporta sekcijā. Es gribēju kopā rotaļāties, bet viņa gāja uz staļļiem. Nu, ja gribi vairāk laika pavadīt ar mani, ejam pie zirgiem, viņa teica.

Es aizgāju un sev par lielu pārsteigumu atklāju jaunu pasauli. Lai gan zirgi bija domāti tehnikuma audzēkņiem praktisko un profesionālo iemaņu apgūšanai, sporta nodarbībās, tiesa, visai negribīgi, mācību iestādes vadība ļāva piedalīties arī mums, sīkajiem.

— Kāpēc negribīgi? Bērni taču tiektin tiecas pie zirgiem.

— Tagad es to saprotu. Vienpadsmit un divpadsmitgadīgi pusaudži vēl ir par maziem, vienkārši fiziski par maziem, jo zirgs ir ļoti spēcīgs un liels dzīvnieks. Lai to apseglotu, bērniem nepieciešama pieaugušo palīdzība. Vislabākais vecums uzsākt zirgu sporta nodarbības ir pēc astotās vai deviņās klases. Tomēr ap to laiku viņiem rodas citas intereses, tāpēc mūsu lielākie fani ir tiešie pamatskolas jaunāko klašu skolēni. Viņiem zirgi kļūst tuvi uz mūžu.

— Vai tā bija arī jums?

— Jā, bez šaubām. Sākumā gan nācās tīrīt staļļus, kopt un barot zirgus. Uzreiz jau neviens neļāva sēsties seglos, jo tas būtu pat bīstami. Apguvu kārtību, kāda valdīja staļļos, kas tie tādi iemaukti un naktņieki.

— Un kas ir naktņieki?

— Tie ir veidoti no virvītēm un domāti, lai apliktu zirgam uz purna un ap ausīm pirms vešanas pastaigā vai ganībās. Principā tā ir pavada.

— Vai atceraties savas izjūtas, kad pirmo reizi iesēdāties seglos?

— Jāatzīstas, ka to pirmo reizi seglos nemaz neatceros. Spilgti atmiņā palikuši pirmie lēkši. Oi, bija briesmīgi bail. Likās, ka zirgs joņo milzīgā ātrumā, vējš vien svilpoja gar ausīm. Ne īsti ko redzēju sev apkārt, ne dzirdēju.

— Bailes droši vien ātri vien pārgāja.

— Nē, tik vienkārši nemaz nebija. Gāju uz treniņu un baiļojos, kuru zirgu man šodien iedos. Vai to mierīgāko un rāmāko, vai ašāko... Bet zirgi ir jāmaina, nevar visu laiku trenēties ar vienu un to pašu. Jāizbauda dažādie raksturi, dažādā gaita. Labs jātnieks ir tas, kurš spēj tikt galā ar jebkuru zirgu.

— Vai tad arī «saslimāt» ar lielo zirgu mīlestību?

— Patiešām, mana sirdsraudzene drīz vien palika otrajā plānā, pirmajā bija zirgi. Iemācījies ne tikai soļot, rīkšot, bet arī lēkšot, veikt lēcienus pāri šķēršļiem. Pamazām krājās pieredze, nez kāpēc šausmīgi ātri gāja gadi. Atapos pamatskolas beigās, kad vajadzēja kārtot eksāmenus un tajā pašā laikā braukt uz sacensībām.

Ko darīt tālāk – iet vidusskolā vai saistīt dzīvi ar zirgiem? Man bija vairāk kā skaidrs, ka tuvāki ir zirgi. Tāpēc iestājos Malta sovhoztehnikumā, kur varēja iegūt celtnieka, veterinārārsta vai zootehniķa specialitāti. Protams, izvēlējos zootehniku ar novirzienu zirgkopībā. Pēc tehnikuma absolvēšanas gadu nostrādāju tehnikuma staļļos. Tad sākās juku laiki, arī skolā, jo ne celtnieki, ne zootehniķi tautsaimniecībai tādā daudzumā vairs nebija vajadzīgi. Zirgus pārdeva. Es tobrīd jutos vienkārši šausmīgi, raudāju caurām dienām. Nezināju, kur viņi nonāks, kādi būs jaunie saimnieki, vai žēlos manus mīļulus...

— Jaunībā viena sapņa sabrukums netiek uztverts tik traģiski kā vēlākos gados. Kā jūs rīkojāties?

— Pavērsiens bija krass. Ja nav zirgu, vajag darīt ko pavisam citu. Izdomāju, ka būšu skolotāja, tāpēc iestājos Daugavpils Universitātē un pabeidzu to kā sporta skolotāja.

Divus gadus nostrādāju skolā, bet vasarās atvaļinājuma laikā braucu uz Riebiņiem trenēties. Te es varēju dvēseli atveldzēt.

Viss beidzās ar to, ka iepazīnos ar Juri Astiču, apprecējos un atbraucu uz Riebiņiem pavisam. Te es jutos savā īstajā vietā. Galu galā man ir divas specialitātes, pie tam, abas tagad lieti noder gan kopjot zirgus, gan trenējot audzēkņus.

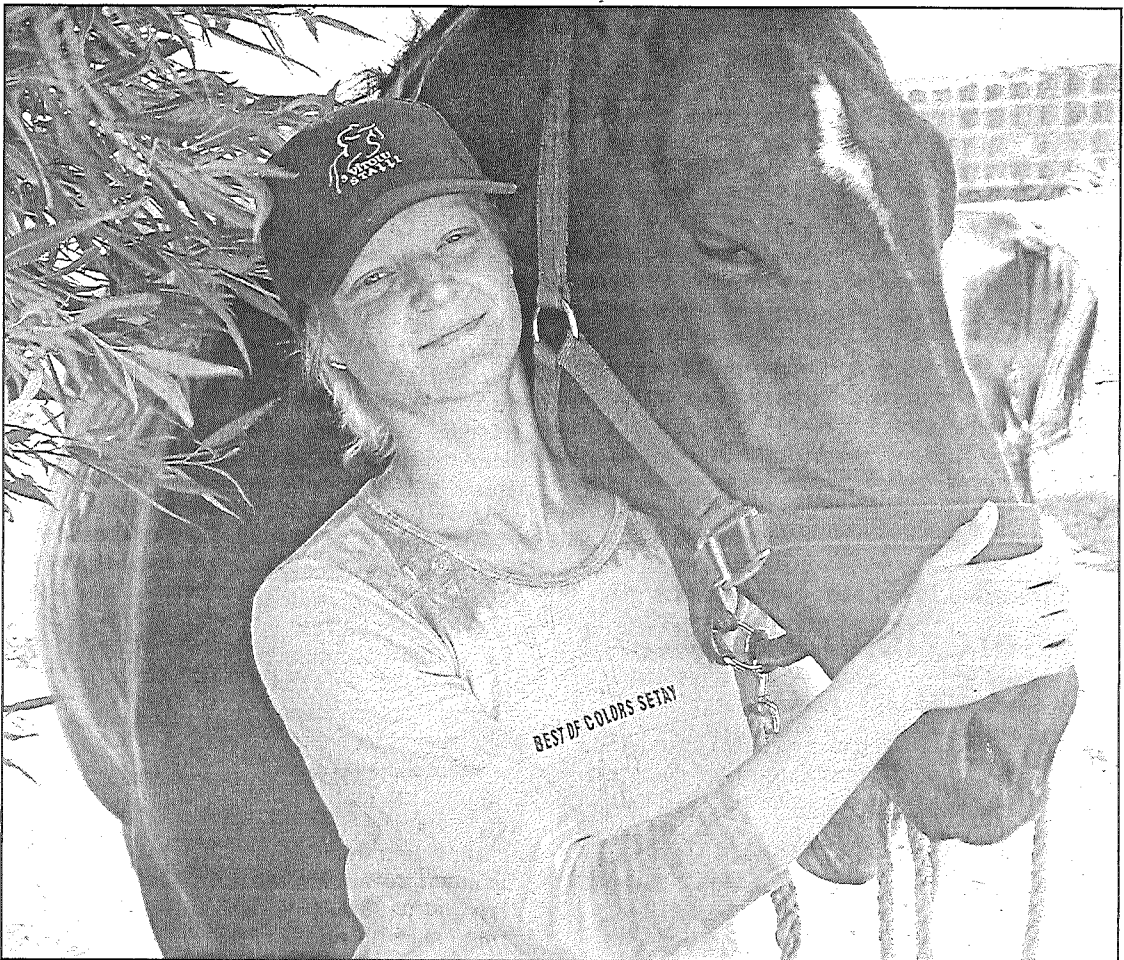
— Cik liela tagad ir «Trīs vītulu staļļu» saimniecība?

— Pašlaik audzētavā mīt 120 zirgi. Tie visi ir sporta zirgi. Pēc darba zirgiem sen vairs nav pieprasījuma. Izkopjam Latvijas šķirni. Lai gan dzīvnieki tiek ievesti arī no ārzemēm, ja kumeliņš piedzimt Latvijā, tas ir «latvietis». Smejos, ka viņam automātiski tiek piešķirta pilsonība.

Mūsējie ir ar dziļciltīgām un uzlabotām asinīm, nav kauns pasaulē rādīt un droši var prasīt labu cenu. Jo dārgāks ērzelis, jo labā-

Jauna un skaista. Ar žilbinošu smaidu un dzidri mirdzošām acīm. Energiska, labi trenēta un mūždien darbu steigā aizņemta. Mazliet romantiķe, mazliet praktiķe, bet ļoti dvēseliska un atklāta.

Tā isumā var raksturot LĪGU ASTIČU – profesionālu zootehniķi, sporta skolotāju, zirgkopēju un treneri no Riebiņiem. Jau gadus piecus te, zirgaudzētavā «Trīs vītulu staļļi», paiet visa viņas dzīve.

● Fotogrāfija šai intervijai nemaz nebija citādi iedomājama – Līga un viens no «Trīs vītulu staļļu» zirgiem. «Rurks vēl ir maziņš, viņam ir tikai pieci gadi. Šī viņam būs otrā sacensību sezona,» teic Līga un mīļi noglāsta samtaino purniņu. Foto: A.Stepanovs

ki kumeliņi nāk pasaulē. Šķirnes zirgu audzēšana vienmēr ir bijusi ļoti novērtēta.

— Kādu vietu zirgiem Latvijā jūs saskatāt nākotnē?

— Ceru, ka popularitāte augs. Bet zirgs vairs nebūs darba dzīvnieks. Tas būs cilvēku acuraugs, prieks, kā arī ekskluzīvs atpūtas brīžis un sporta nodarbību papildinātājs. Mūsu staļļos zirgi tiek audzēti eksporta vajadzībām, Latvijā paliek ļoti jauni vai divi no desmit. Labākie noņēmēji ir somi, igauņi, lietuvieši, šurp brauc pircēji no Krievijas, Dānijas un citām valstīm.

— Riebiņos vienmēr ir bijusi zirgu sporta sekcija. Vai tā darbojas arī tagad?

— Sekcija nepastāv, jo tas ir visai dārgs prieks. Bērni, kuriem patīk zirgi, vasaras brīvlaikā vienkārši nāk strādāt uz staļļiem, palīdz sagatavot sienu, tīra un pucē dzīvniekus. Kā atalgojums par darbu ir apmācības. Diemžēl interesentu ir ļoti maz, pašlaik aktīvi strādā un trenējas tikai dažas meitenes, lai gan mēs varētu piedāvāt tādu iespēju vismaz 30 bērniem.

Varbūt bērni baidās darba, es nezinu... Viena lieta ir skatīties no malas, pienākt un noglāstīt purniņu, iedot kādu kārumiņu, bet pavisam kas cits – šķūrēt mēslus.

Es ticu, ka ar laiku Latvijā būs kā, piemēram, Vācijā, kur uz katru trešo iedzīvotāju ir pa zirgam,

bet katrs otrs daudz maz regulāri trenējas. Tur nevienu nevajag pārliecināt, ka jāšanas sports ļoti labi attīsta jauniešus – trenē muskuļus, līdzsvara izjūtu, veido statulu stāju, audzina nosvērtību un patstāvību.

— Jūs teicāt, ka lielākā daļa zirgu tiek eksportēti. Vai jūs zirgus piedāvājat izsolēs, vai arī pircēji paši brauc raugos?

— Izsoles mēs nerīkojam. Informācija par audzētavu pieejama internetā, izmantojam citas reklāmas iespējas. Tāpēc par noietu sūdzēties nevar. Viss atkarīgs no tā, kādam nolūkam sporta zirgs tiks izmantots – krosiem, iejādēm, šķēršļu joslu pārvarēšanai vai vienkārši izjādēm sava prieka pēc.

Es jokoju, ka mums te ir kā lielveikalā – pirkumi visdažādākajām gaumēm. Ja grib kumeļu, lūdzu, var izvēlēties kādu no 20 kumeļiem. Ja vēlas pats iejāt kādu zirgu, var nopirkt trīsgadnieku, kas vēl neko neprot, un tā tālāk.

Bieži vien ir tā, ka pēc vēlmju noskaidrošanas mēs ejam uz stali un es redzu to brīdi, kad pircējs ierauga savu zirgu. Zinu, ka tajā brīdī sirds salecās. Parasti tā ir pareizā izvēle, kad cilvēks un dzīvnieks sader kā cimd ar roku.

— Vai jums pašai ir tāds zirgzīņš?

— Tagad man iestājies periods, kad es saderu ar visiem zirgiem,

un viņi tāpat sader ar mani. Agrāk ar vienu sapratos ideāli, ar citu – ne tik labi. Laikam gadu gaitā augusi profesionalitāte, jo es spēju viņos ielūkoties un just katru kā pati sevi.

Zirgi ir kā cilvēki, ļoti dažādiem raksturiem, dažādām spējām – bezgala apķēriģi un paklausīgi, nerātņi un niķīgi. Reizēm man liekas, ka šie dzīvnieki ir cilvēka otrā pusīte, dvēseles radinieki, kam daba liegusi vienīgi runas spējas.

Man ļoti patīk skatīties dokumentālās un mākslas filmas par zirgiem. Apbrīnoju kinematogrāfistu spēju uztvert būtību, māku parādīt acu skatienu, kustību skaistumu, raksturu un likt skatītājiem pārdzīvot.

— Par ko būtu jūsu filma, ja rastos izdevība tādu uzņemt?

— Droši vien tā būtu dokumentāla filma par ikdienišķumu... Par smago darbu. Cilvēki jau būtībā redz tikai to skaisto ārpusi, bet zem šīs čaulas ir grūts un smags darbs ne tikai no rīta līdz vakaram, bet reizēm arī naktīs, ja kāds saslimis vai vienkārši vakarā juties nelāgi.

Ja tu gribi, lai zirgs tev godam kalpo, izturies ar cieņu un mīlestību, un viņš tevi nekad nepievilks. Ticiet vai ne, bet zirgi ir daļa no manas dvēseles, mēs esam uz vienas stīgas.

Četri bērnu sagatavotie rotaļu laukumu projekti guvuši uzvaru

Rajonā noslēdzies konkurss par labāko bērnu rotaļu laukumu projektu. Vērtēšanas komisija, kurā piedalījās septiņu ar izglītību saistītu iestāžu pārstāvji, kā arī arhitektūras un grāmatvedības speciālisti, noteikusi četrus labākos darbus, kuri iegūs finansējumu idejas īstenošanai.

Kā informēja rajona bērnu tiesību un pirmsskolas izglītības darba speciāliste Anita Džeriņa, kas vadīja vērtēšanas komisiju, par labākajiem atzīti Vārkavas pamatskolas, Līvānu bērnu un jauniešu centra, Preiļu 1. pamatskolas un Jaunsilavas pamatskolas bērnu sagatavotie rotaļu laukumu projekti. Katram no tiem tiks piešķirti 500 latu. Kopējā summa, ko rajonam šim nolūkam atvēlēja Bērnu un ģimenes lietu ministrija, sastādīja 2000 latus. Projektiem nepieciešams arī līdzfinansējums, ko garantē pašvaldība vai sponsors. Ministrija šādu konkursu rīkoja jau otro gadu pēc kārtas. Pērn līdzīgā veidā tapa jauni rotaļu laukumi Silajānos, Sutros un arī citviet.

Konkursam bija iesniegti 15 projekti no dažādām skolām. Anita Džeriņa atzina, ka bērni bija sagatavojuši interesentus darbus, bet, piemēram, Vārkavas pamatskolas skolēni projektā iesaistīja pat piecgadīgos un sešgadīgos audzēkņus. Mazie iecerētā spēļu laukuma maketu izveidoja no plastilīna.

Savukārt Preiļu 1. pamatskolas projektam paredzēts liels līdzfinansējums pāris tūkstošu latu apmērā, ko apsolījuši sponsori.

Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspektori izvērtē pusgadu

Rēzeknē uz pusgada darba rezultātu apkopošanu ieradās Bērnu un ģimenes lietu ministrijas valsts bērnu tiesību aizsardzības inspektori. Darba kārtībā bija visu reģionu inspektoru atskaites par paveikto. Tika pārrunāti arī turpmākie uzdevumi. Kā informēja Bērnu un ģimenes lietu ministrijas Sabiedrisko attiecību departamenta pārvaldes vecākā referente Inguna Kaņepe, šī gada pirmajos sešos mēnešos inspektori ir veikuši pārbaudes 177 institūcijās, tostarp skolās, internātskolās, ārpusģimenes aprūpes iestādēs, kā arī vienā tirdzniecības centrā un bērnu vasaras nometnē. Sadarbībā ar pašvaldības policiju un bāriņtiesu ir veikti 76 reidi spēļu un internetu zālēs, naktsklubos, pludmalēs un citās sabiedriskajās vietās.

Kopumā pusgada laikā ir veiktas 263 bērnu tiesību ievērošanas pārbaudes, kuru ietvaros tika anketēti 1911 bērni. Šajā laikā 46 reizes ministrija ir saņēmusi ziņas par bērnu tiesību pārkāpumiem.

Latvijā strādā 10 bērnu tiesību aizsardzības inspektori, kuru funkcijas ir uzraudzīt bērnu tiesību aizsardzību savā administratīvajā teritorijā, sniegt metodisko palīdzību un konsultēt gan pašvaldības, bāriņtiesas un pagasttiesas, un sociālos dienestus, gan organizēt izglītojošus un informatīvus pasākumus bērniem un viņu vecākiem.

Latgales reģionā bērnu tiesību aizsardzības inspektors pieņem Rēzeknē, 18. Novembra ielā 16, tālrunis 4628145.

L.Rancāne

Rožupieši ar deju programmu iepazīstina Horvātiju

17. jūlijā Rožupes kultūras nama vidējās paaudzes deju kolektīvs (vadītājs Andris Usārs) devās koncertceļojumā uz Horvātiju. Dejojājus braucienā un koncertos pavada Līvānu mūzikas skolas mūziķi. Horvātijā, atpūšoties un koncertējot, pašdarbnieki pavadīs 11 dienas.

Rožupes kultūras nama vadītāja Inga Kūkusilīņa stāsta, ka vidējās paaudzes dejojāji šādos braucienos cenšas doties ik gadus, tā apmeklēja Angliju un Ungāriju. Šovasar viņi jau viesojušies arī Ukmergē (Lietuva), kas Līvānu novadam ir sadraudzības pilsēta.

L.Kirillova

Minimāli līdzekļi plus darbs un izdoma

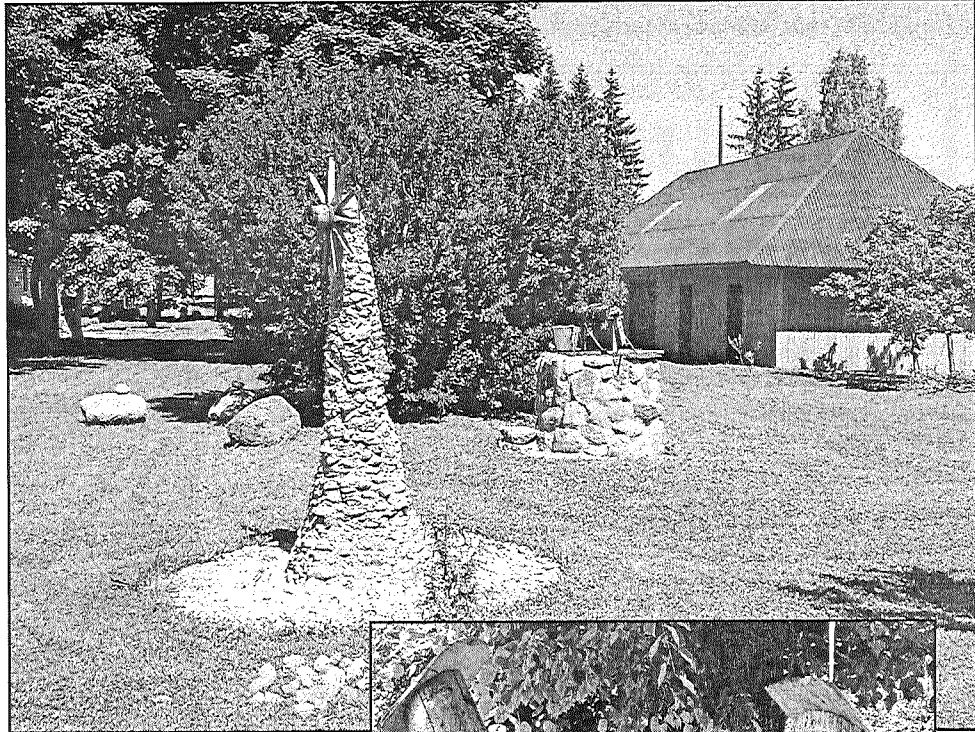
Uz Salas pamatskolu, kas atrodas Saunas pagastā, nereti tiek vestas skolotāju, direktoru un citu profesiju pārstāvju delegācijas. Skola pārsteidz ar pedagogu, skolēnu, tehnisko darbinieku un bērnu vecāku attieksmi pret mācību iestādes apkārtnes izskatu.

Mūsdienu apstākļos, kad sabiedrības daļā jau izveidojusies patērētāju attieksme un bez Eiropas Savienības finansējuma ne pirksts netiek pakustināts, Salas pamatskolas kolektīvs pašu spēkiem prot radīt un uzturēt pārsteidzoši glītu, oriģinālu, bet bez lieliem izdevumiem iekārtotu vidi.

Skolas viesi kā suvenīrus saņem krāsainas «mārites» – gludus, sarkani vai dzeltenus krāsotus akmeņus ar melniem punktiem. Šādas «mārites» zālienā redzamas daudzviet, šeit «dzīvo» jau gadus piecus, bet to skaits nesārūk arī pēc ciemiņu apdāvināšanas, jo skolēni ik gadus sakrāso jaunas.

Direktorei Valentīnai Liniņai ne reizi vien nācies stāstīt, ka viss redzamais nav vienas dienas un pat ne viena gada darbs. Piemēram, rožu stādījumi izveidoti pirms astoņiem gadiem. Arī akmeņi noformējumu veidošanā tiek izmantoti jau vairākus gadus. Pērn, par godu Latvijas uzņemšanai Eiropas Savienībā, no akmeņiem tapušas dzirnavas. Sākumā gan bijis lielāks mērķis – no tūriem savāktiem akmeņiem izveidot miniatūru Eifeļa torni. Mazajiem arhitektiem ar projekta tēmu tomēr nevedās, tāpēc tornis pārtapa dzirnavās, kas bija gatavas tieši zīmīgajā datumā – 1. maijā. Tās labi iekļaujas pagalma kopskatā, kur jau atrodas ar akmeņiem apdarināta aka, pašu veidotas piramīdas, uz kurām svinīgos gadījumos tiek iedegtas sveces. Akmeņi ir izejmateriāls, kas neko nemaksā. Tos skolā izmanto daudzviet. Galvenās ēkas ziemeļu pusē, ēnā, kur nekas lāgā negrib augt, izņemot sūnas, no akmeņiem izveidota rakstaina sleja visas sienas garumā. No tiem tapusi arī skolas uguns-kura vieta. Veidojumi no akmeņiem tiek regulāri papildināti. Arī žurnālistu ciemošanās dienā skolas tehniskie darbinieki bija nosūtīti uz tūriem vākt akmeņus. Tie naudu neprasa, teica direktore. Tāpat kā egļu čiekuri, no kuriem izveidoti ieloki ap dažām puķu dobēm.

Salas pamatskola izvietojusies vairākās ēkās, ko savieno betonēti celiņi. Uz tiem – uzkrāsoti uzraksti, apsveikumi un ziedi, par ko prieks gan ciemiņiem, gan pašiem. Šim nolūkam izmantoti krāsu atlikumi pēc kārtējiem remontdarbiem. Pie ēkas, kurā atrodas sā-

● Salas pamatskolas pedagogi, darbinieki un skolēni uzskatāmi pierādījuši, ka ar minimāliem līdzekļiem, izdomu un darbu panākams efektīgs iznākums.

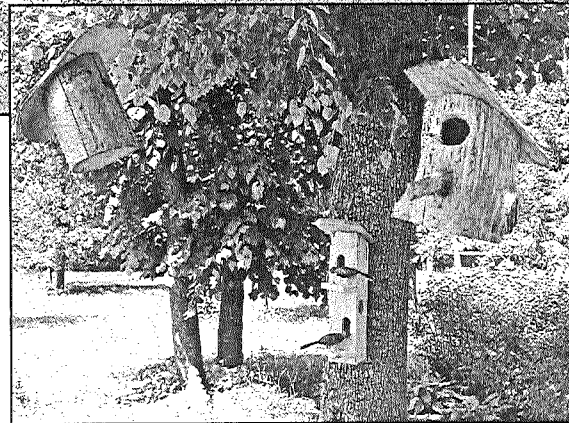
kumskolas klases, uz asfaltētā laukuma ar krāsu iezīmēti laukumi dažādām spēlēm. Ar minimāliem līdzekļiem bērniem radīta iespēja starpbrīžos spēlēt «klases», šahu un citas iecienītas spēles.

Skolai ir savs «putnu paradīzes koks». Tā zarus iekarināti šūpojas mazi krāsaini, skolēnu gatavoti būriši. Ļoti iespaidīgi «putnu paradīzes koks» izskatās uz sniega fona, vai arī pavasarī, kad lapas vēl nav saplaukušas. Lielāka izmēra mājokliši izvietoti apkārtējos kokos un uz palodžiem. Pie tiem arī «iemītnieki» – no koka izgatavotas putnu un dzīvnieku figūriņas. Skolas kokos redzami arī īstie putnu būriši.

Atsevišķi jārūnā par skolas zaļo rotu. Mežvītenū rinda ieguvusi savdabīgu izskatu, jo izveidota kā apcirpts, kupli zaļojošs dzīvžogs.

Ik gadus izlaiduma laikā skolā smaržo pēc peonijām, kuru krūmi skaitāmi desmitos. Pavasaros baltās ziedu kupenās grimst spireju stādījumi. Ap skolas ābelēm izveidoti rudzupuķu ieloki. Vasarā rūpīgi tiek kopti samteņu stādījumi. Kā dzeltenas saulītes tās sveiks jaunā mācību gada sākumā. Tad ziedēs arī vasaras dālijas. Skola nēterē naudu puķu dēstu pirkšanai. Simtiem stādīņu pašu izaudzēti. Bērni bioloģijas kabinetā var piedalīties sēšanas procesā, vērot, kā augi uzdzīgst, palīdzēt to tālākā kopšanā un izstādīšanā. Skolai piederošās teritorijas robeža no divām pusēm iezīmēta ar celiņu stādījumiem 200 metru garumā. Gar pārējo robežu aug oši. Pamazām sakoplo jaunais ābel-dārzs.

Zaļās rotas uzturēšana prasa nepārtrauktu darbu. Skolas tehniskie darbinieki

vasarā laista un ravē, pļauj zālienu. Šovasar vēl pirms Jāņiem skolas stadions un apkārtnē bija apļauta jau četras reizes. Kopumā skolas teritorija aizņem trīs hektārus. Tiek saglabāts arī gabaliņš ar dabisku zāli, kur skaistajām vasaras savvaļas puķēm atļauts noziedēt, nobirdināt sēklas un atkal uzdzīgt. Pēc eiropiešu piemēra, kam jau sāk apnikt noplicinātie, vienvēdiģie zālieņi, un pamazām pirmā vieta vērtību skalā tiek atgriezta dabiskai, daudzkrāsainai, zaļojošai videi. Malka, kamēr tā žūst un nav pārvietojama šķūnī, neļū pavisā kaudzē, bet ir salikta sartiem līdzīgos krāsvumos.

Starp skolas ēkām atrodas krucifikss, kurš pagājušā gadā atjaunots un iesvētīts. Iepriekšējais savu mūžu – 11 gadus jau bija nokalpojis. Visus atjaunošanas darbus veica skola, bet pašu krustu izgatavoja amatnieks Andris Brics. Vienlaikus ar krucifiksa iesvētīšanu, nu jau aizsaulē aizgājušais priesteris Jāzeps Pujats savu svētību deva arī jaunajam skolas jumtam un saimniecības ēkai. Abas šīs celtnes tagad ar savu cienīgo izskatu papildina kopīgo ainavu.

Šopavasār Salas skolas sakoptību apbrīnoja mazpulcēni no deviņiem Latvijas rajoniem, direktoru delegācija no Valmieras, Preiļu 1. pamatskolas sākumskolas skolotāji. Nesen šeit notika Latgales čempionāts futbolā, un jaunie sportisti izteica nevilnotu sajūsmu par sakopto vidi. Skolēniem šeit neceļas roka kaut ko salauzt vai izpostīt, piemētāt drāzas. Ir redzē-

tas skolas, kurās krūms vai zāliena gabaliņš tiek nostādīts augstāk par cilvēkbērnu. Te nekāpt un tur nestaigāt, bet neskriet, — bērni saņem bargus brīdinājumus. Salā itin viss, kas ir izveidots, domāts skolēnu ērtībām un patīkšanai. Aizkustinoši redzēt šīs rūpes. Piemēram, bērniem noderīgi telefona numuri, pa kuriem piezvanīti dažādiem glābšanas dienā, ar lieliem burtiem uzkrāsoti skolas logā, labi skatāmi no ārpusē.

Darbi turpinās. Direktore jau runā par tuvākās nākotnes iecerēm. Šovasar esot jāatjauno robežstabi visos četros stūros. Arī tie tiks veidoti no akmeņiem. Paredzēts ierīkot otru futbola laukumu, un skolā vienlaikus varēs notikt divas spēles. Jāuzsāk diķa labiekārtošanas darbi.

Ar katru gadu pārmaiņas vērojamas arī skolas iekšpusē. Šovasar jaunu segumu iegūs sākumskolas koridora grīda. Ierīkots interneta pieslēgums. Tikpat labā līmenī kā vizuālais izskats ir arī mācību darbs. Skolēni gūst panākumus olimpiādēs. Visi šī gada devītklasnieki tika pieļauti pie eksāmenu kārtošānas. Puse no šī gada astoņiem pamatskolas beidzējiem sekmīgi iestājušies Preiļu Valsts ģimnāzijā. Pārējie mācības turpinās arodvidusskolās. Kopvērtējumā pirmā vieta starp lauku skolām iegūta vieglatlētikā, augstus rezultātus vecākajā grupā sasnieguši tenisisti, ar labiem panākumiem valsts un Latgales reģiona sacensībās sevi parāda futbolisti.

L.Rancāne

KOMANDĒJUMĀ PA EIROPU

Brisele — ES štāba mītne

Turpinājums. Sākums 5. un 15. jūlija numuros.

Pēc Eiropas Komisijas apmeklējuma žurnālistu daleģācija dodas uz LR pastāvīgo pārstāvniecību Eiropas Savienībā. Žurnālistus sagaida pārstāvniecības darbinieki Alise Balode un Mārtiņš Kreituss. Briselē katrai ES dalībvalstij ir sava pastāvīga komanda (pārstāvniecība), kura pārstāv šo valsti un aizsargā tās intereses ES līmenī. Katras pārstāvniecības vadītājs būtībā ir šīs valsts vēstnieks ES. Šie vēstnieki (saukti par pastāvīgajiem pārstāvjiem) reizi nedēļā tiekas Pastāvīgo pārstāvju komitejā (no fr. valodas — COREPER). Šīs komitejas uzdevums ir sagatavot Padomes darbu, izņemot lauksaimniecības jautājumus, kurus risina Speciālā lauksaimniecības komiteja. Abu amatpersonu stāstījums ir sarežģīts, saraustīts un, teikšu atklāti, maz saprotams. Vienīgais, kas palicis atmiņā no stāstītā, ir tas, cik smagi, dienu un nakti pārtāvniecībā cilvēki ir strādājuši, gatavojot Eiropas Konstitūcijas tekstu, un cik viņiem ir sāpīgi, ka šī svarīgā dokumenta ratificēšana ir izgāzusies un iesaldēta.

Karsts, smacīgi telpās, vienīgais, kas saprātam vēl ļauj strādāt, ir ra kafija.

Komandējuma laikā ierodamies arī Eiropas Parlamentā (zīmīgi, ka šajā dienā EP ierodas arī Lielbritānijas premjerministrs Tonijs Blērs, lai ievadītu sarunas par prezidentūras uzsākšanu). Vispirms parastā procedūra — akreditācija, pašu un somiņu pārbaude. Mūs interesē EP struktūra, Latvijas deputātu aktivitātes, arī EP Preses dienesta un žurnālistu darbs. Par to stāsta Latvijas preses dienesta EP vadītāja Marika Adamoviča un visiem pazīstamais žurnālists Ansis Bogustovs. Neizpaliek Preses istabas apmeklējums.

UZZIŅAI

EP ir viena no Eiropas Savienības institūcijām. Kopš 1979. gada Eiropas Parlamenta locekļus tiešās vēlēšanās ievēl viņu pārstāvētie iedzīvotāji, tāpēc ikviens ES iedzīvotājs var vērsties pie kāda no EP deputātiem ar savām cerībām un raizēm. Parlamenta vēlēšanas notiek reizi piecos gados, un balsot par katrs ES pilsonis, kas ir reģistrēts vēlētajs. Tādējādi Parlaments atspoguļo Eiropas iedzīvotāju 380 miljonu iedzīvotāju demokrātisko gribu un pārstāv viņu intereses sarunās ar citām ES iestādēm. Pašlaik EP strādā 732 deputāti no 25 ES dalībvalstīm. 2004. gadā par Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju tika ievēlēts Josep Borrel Fontelles. EP priekšsēdētājs vada plenārsēdes un pārstāv Parlamentu ārlietās. EP birojā ietilpst priekšsēdētājs, 14 priekšsēdētāja vietnieki, 5 kvestoti, kuri pārzina ar deputātiem saistītos administratīvos jautājumus. Priekšsēdētāju konference sastāv no EP priekšsēdētāja un politisko grupu vadītājiem. Tā sagatavo plenārsesiju kalendāro plānu un to dienas kārtību, nosaka parlamentāro komiteju tiesības un pienākumus.

EP administrācijā strādā ierēdņi, kurus pieņem darbā uz visās dalībvalstīs rīkoto konkursu pamata. Politiskajām grupām ir savi darbinieki, savukārt katram deputātam savi palīgi.

Eiropas Parlamenta locekļi nav sagrupēti pa valstu blokiem, bet visas Eiropas līmeņa politiskās grupas, kas apvieno visas galvenās politiskās partijas ES dalībvalstīs. Tabulā redzamas politiskās grupas un deputātu vietu skaits tajās

Eiropas Parlaments strādā Francijā, Beļģijā un Luksemburgā. Ik mēneša plenārsesijas, kuras apmeklē visi Eiropas Parlamenta locekļi, notiek Strasbūrā. Parlamenta komiteju sanāksmes un ārkārtas sesijas notiek Briselē, bet Luksemburgā atrodas administratīvā pārvalde (EP Sekretariāts), kur strādā apmēram 2000 ierēdņi.

Parlamentam ir trīs galvenās pilnvaras:

1. tas daļa ar Padomi tiesību aktu pieņemšanas pilnvaras. Fakts, ka tā ir tieši ievēlētā struktūra, palīdz no-

drošināt Eiropas tiesību aktu demokrātisko likumību;

2. tas veic visu ES iestāžu, jo īpaši Komisijas, demokrātisko uzraudzību. Parlamentam ir tiesības apstiprināt vai noraidīt amatam nominētos Komisārus, un tam ir tiesības kritizēt Komisiju kopumā;

3. tas kopā ar Padomi uzrauga ES budžetu un tādējādi var ietekmēt ES izdevumus. Procedūras beigās Parlaments pieņem vai noraida budžetu pilnībā.

Parlamenta darba organizācija:

✓ Gatavošanās plenārsēdei. To veic Eiropas Parlamenta locekļi dažādās parlamenta komitejās, kuras specializējas attiecīgajā ES darbības jomā. Diskutējamie jautājumi tiek pārspriesti arī politiskajās grupās.

✓ Pati plenārsēde. Plenārsēdes, kurās piedalās visi Eiropas parlamenta locekļi, parasti notiek Strasbūrā (vienu nedēļu mēnesī) un dažreiz Briselē (divas dienas). Šajās sēdēs Parlaments pirms lēmuma pieņemšanas par tekstu kopumā izskata tiesību aktu priekšlikumus un balso par grozījumiem tajos.

Citi dienas kārtības jautājumi var ietvert Padomes vai Komisijas paziņojumus vai jautājumus par to, kas notiek Eiropas Savienībā un pasaulē.

EP komitejas

Lai sagatavotu Parlamenta plenārsēdes, deputāti darbojas 20 pastāvīgajās komitejās un katra no tām specializējas noteiktā jomā. Papildus pastāvīgajām komitejām, nereti tiek veidotas arī pagaidu komitejas īpašu jautājumu risināšanai.

Piemēram, **Georgs Andrejevs** darbojas vides, sabiedrības veselības aizsardzības un pārtikas nekaitīguma politikas (turpmāk tekstā — vides) komitejā; **Valdis Dombrovskis** — budžeta komitejā; **Guntars Krasts** — ekonomikas un monetārā komitejā; **Ģirts Valdis Kristovskis** — ārlietu un attīstības komitejā; **Aldis Kušķis** — vides, transporta un tūrisma komitejā; **Rihards Pīks** — konstitucionālo lietu, budžeta un ārlietu komitejās; **Inese Vaidere** — ārlietu, vides komitejā un cilvēktiesību apakš-

● EP Preses istabā žurnālists Ansis Bogustovs, raksta autore un LR Ārlietu ministrijas pārstāve Guna Japiņa.

● Tikšanās ar Latvijas EP deputātiem. Deputāti iepazīstina žurnālistus ar saviem pienākumiem un paveikto darbu deviņos mēnešos. Izmantojot gadījumu, ka viņos klausās tik daudz žurnālistu no Latvijas reģionālo deputāti centās viens otru pārspēt daiļrunībā, uzsverot savu svarīgumu, un, protams, neiztika bez «uzbraucieniem» T.Ždanokas lauciņā. Uz ko asi reaģēja Ždanokas kundzes palīgs sitot dūri galdā un skaļi kliedzot, ka viss teiktais ir klaji meli (*mentalitātes kultūra — dūrei tik spēks!*).

Ja citi deputāti bija sagatavojuši rakstiskas atbildes uz žurnālistu jautājumiem, kas laicīgi bija aizsūtīti viņiem uz Briseli, no deputātes Ždanokas dzirdējām vienīgi to, ka viņa cinīsies, lai krievvalodīgie fiziku skolās mācītos dzimtajā valodā. Foto: EP

Politiskā grupa	Saisinājums	Vietu skaits
● Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) un Eiropas demokrātu grupa (no Latvijas grupā darbojas Valdis Dombrovskis, Aldis Kušķis, Rihards Pīks)	PPE-DE	268
● Sociāldemokrātu grupa	PSE	202
● Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa (no Latvijas šajā grupā darbojas Georgs Andrejevs)	ALDE	88
● Eiropas apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa	GUE/NGL	41
● Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa (grupā darbojas Tatjana Ždanoka)	GREENS/ALE	42
● Nāciju Eiropas grupa (no Latvijas grupā darbojas Guntars Krasts, Inese Vaidere, Roberts Zile, Ģirts Valdis Kristovskis)	UEN	27
● Neatkarības/demokrātijas grupa	IND/DEM	36
● Pie politiskām grupām nepiederošie deputāti	NI	28

komitejā; **Roberts Zile** — transporta un tūrisma, rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejās; **Tatjana Ždanoka** — pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu, kā arī ārlietu komitejā.

Padomes prezidentūra

Padomes prezidentūra mainās ik pēc sešiem mēnešiem pēc rotācijas principa. Citiem vārdiem sakot, katra ES dalībvalsts pēc kārtas uzņemas vadību pār Padomes dienas kārtību un vada sanāksmes sešu mēnešu periodā, veicinot tiesību aktu pieņemšanas un politiskos lēmumus un palīdzot rast kompromisus dalībval-

stū starpā. No 2005. gada 1. jūlija prezidējošā valsts ir Lielbritānija.

EP Sekretariāts

Prezidentūras darbā palīdz Sekretariāts, kurš sagatavo un nodrošina vienmērīgu Padomes darbu visos līmeņos. 1999. gadā Havjers Solana (Xavier Solana) tika ievēlēts par Padomes ģenerālsekretāru. Viņš ir arī Kopējās ārējās un drošības politikas (KĀDP) Augstais pārstāvis, un, būdams šajā amatā, palīdz Padomei izstrādāt un ieviest politiskus lēmumus. Viņš Padomes vārdā iesaistās arī politiskā dialogā ar trešām val-

stīm. Ģenerālsekretāram darbā palīdz ģenerālsekretāra vietnieks, kurš vada Sekretariāta darbu.

Valodas

EP darbs norit 20 valodās, kurām tiek nodrošināts tulkojums EP plenārsēdēs. Deputātiem ir iespēja runāt arī citās valodās, tomēr šajos gadījumos netiek nodrošināts tulkojums, sacītais netiek dokumentēts un runātajam netiek dots papildus laiks runāšanai.

Nākamreiz par zemnieku saimniekošanu Holandē.
T.Elste

Ielas likteni veido

Abas rajona pilsētas – Preiļi un Līvāni, sāncensēs par lielākās godu, sparīgākiem izaugsmes tempiem, par ekonomiskajiem rādītājiem, par iedzīvotāju labklājības līmeni viena otru pagodinājušas ar ielu nosaukumiem. Preiļos ir Līvānu, bet Līvānos – Preiļu iela. Kāda ir šo ielu vēsture, ko iedzīvotāji par tām zina? Uz šiem jautājumiem atbildes meklēja «Novadnieks» žurnālisti.

Noskaidrojās, ka Preiļu ielai Līvānos gadu skaits ir daudz mazāks nekā Līvānu ielai Preiļos. Toties pati Preiļu iela ir ievērojami garāka, nekā Līvānu iela, kuras vienā pusē – trīs, bet otrā – sešas mājas. Preiļu iela var lepoties ar savu iedzīvotāju sakoptajām mājām un ziedos grimstošajiem dārzēm, bet Līvānu iela – ar savu vēsturisko pagātņi.

Preiļu iela Līvānos

Nosaukta ceļa vārdā

Vietā, kur Līvānos tagad atrodas Preiļu, Parka un Fabrikas ielas, kādreiz bija atmatas, tukšs laukums. Pāri laukumam gājis tā sauktais Preiļu ceļš. Pašreizējā šoseja uz rajona centru uzbūvēta daudz vēlāk un atrodas citā vietā. Pie vecā ceļa pagājušā gadsimta piecdesmitajos gados sākusies apbūve. Saglabājot sākotnējo nosaukumu, tapusi Preiļu iela.

Viena no pirmajām ielas iedzīvotājām, Veronika Darbote atcerējās, ka dārzā bijusi dziļa, bumbas izrauta bedre. Tā palikusi no Otrā pasaules kara, kad bombardēti tilti pāri upei.

Pilsētas vēsturi ir pētījuši arī Līvānu 1. vidusskolas skolotāja Sandra Maskalāne. Tas ir viņas vaļasprieks un nepieciešamība, jo stundās skolēniem jāstāsta ne tikai par svešām un tālām vietām, bet arī par savu pilsētu. Viņa atceras, ka Dubna, kas atrodas cieši blakus Preiļu ielai, agrāk bija sekla, to varēja pārbrist. Krastmalā burbuļojuši avoti ar skaidru ūdeni. Pēc hidroelektrostacijas atjaunošanas ūdens līmenis cēlies, un avotiņi pazuduši zem tā.

Iela — piecdesmitgadniece

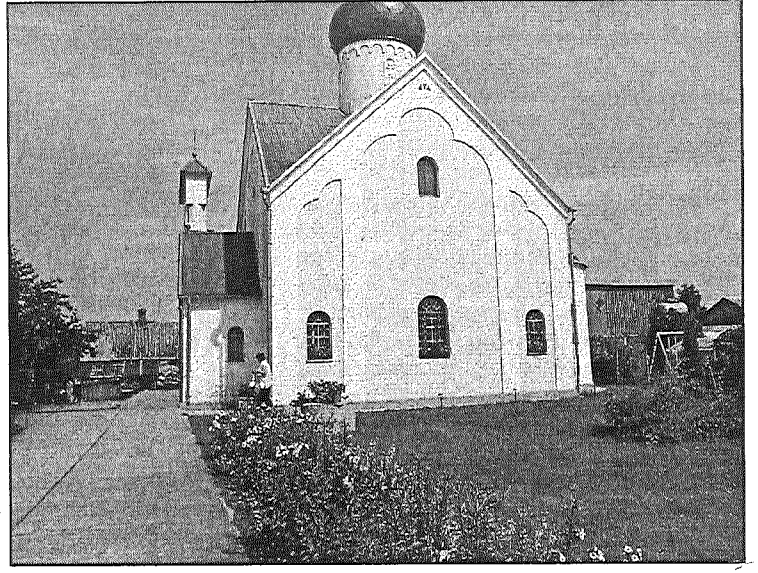
No Preiļu ielas viena gala otru saskatīt nevar. Tā met strauju likumu un liek minēt miklas, kas pavērsies aiz pagrieziena. Tā klusējot stāsta, ka te dzīvo savu mājvietu mīloši cilvēki, jo pagalmi un sēmales sakoptas, gandrīz visas mājas ieskauj ziedošas puķes. Garāmājējus pavada sarkano un rozā ķekarrožu aromāts. Ienākušies ķirši un ērkšķogas. Bet iela nekādi neizpauž to, ko atklāja paši satiktie cilvēki. Pārsvārā visās mājās dzīvo pensionāri vai arī vientuļas atraitnes. Maz tādu māju, no kurām pieaugušie rītos iet uz darbu, bet bērni uz skolu. Gandrīz visi šeit sākuši dzīvot tā ap 1955. gadu, kad Līvānu rūpnīcās strādājošajiem šeit iedalīti gruntsgabali, un viņi sākuši būvēties. Iela var svinēt 50 gadu jubileju. Svētku priekam piejauktos atmiņu rūgtums par mūžībā aizgājušajiem dzīvesbiedriem, kuru veselību lielā mērā ietekmējis smagais darbs tolaik vēl vāji mehanizētajās rūpnīcās.

Ielā nav vietas jaunai apbūvei. Interesenti, ka šajā ielā daļa no mājām uzcelta uz luterāņu draudzei, daļa uz pareizticīgo draudzei piederošas zemes, jo padomju laikā tā bija nacionalizēta. Vēl viena daļa sabūvējusies uz pašvaldības zemes. Te draudzīgi sadzīvo četrrām konfesijām: katoļiem, luterāņiem, pareizticīgajiem un vec ticībniekiem piederošie, un, droši vien, arī kāds ateists.

Visi Preiļu ielas iedzīvotāji, ar ko gadījās sarunāties, varēja pēc uzvārdiem nosaukt pārējo māju iemītniekus. Neviens neaizmirs pieminēt, ka ielā dzīvo arī policists.

● Preiļu iela Līvānos atskatās uz 50 gadiem.

● Preiļu ielas lepnums – labi uzturētā pareizticīgo baznīca

Ielas melnie traipi

Ielā viens par otru visi zina visu. Mēs sapratām, ka redakcijas mašīnas apstāšanās pie vienas vai otras mājas ir pamanījusi visa iela. Mūsu gaitām gan atklāti, gan slepši – cauri kaimiņu krūmiem – sekoja daudzas acis. Bet savs labums no tādās pastiprinātas ziņkārības arī ir. Ikdienā tādējādi tiek pieskatīts gan savs, gan kaimiņa īpašums.

Preiļu iela pirms diviem gadiem kļuva bēdīgi slavēta ar kādu traģēdiju. Šeit bada nāvē ilgākā laika periodā vienas mājas kūti gāja bojā mājlopi – govīs. Pēdējo dzīvo lopīņu no lēnās nāves atbrīvoja ar iemidzināšanu pēc tam, kad kājās bija sacelta policija un attiecīgie dienesti. Vairāki senie ielas iedzīvotāji stāstīja, ka izsenis šī ģimene norobežojusies no apkārtējās pasaules. Palikusi viena, sieviete neko nav laidusi pāri sliekšnim, viss viņai licies ļauni noburts. Upē ūdens, pļavā zāle, pagalmā siens. Par lopīņu eksistenci neviens neko lāgā nav zinājis. Šogad nelaimīgā aizgājusi mūžībā, bet māja, drūma un klusa aiz eglēm tā arī stāv tukša.

Ielai arī tagad ir savs melnais stāsts par iedzīvotāju, kas godu un tikumu noslīcinājis šnabja pudelē. Pļēģurošanas dēļ zaudējis darbu, ģimeni. Lejupslīdē sašņiegtis stāvoklis, kad, regulāri piekaujot māti, dēls no viņas atņēma pensijas naudu. Kaimiņi dalēji arī baidās no pusmūža vīrieša atreibības un cenšas viņu apiet ar likumu. Nelaimīgajai mātei sāp sirds par savu pagrimušo dēlu. Patlaban viņa ievietota slimnīcas sociālajā nodaļā.

Ielas garīgais centrs

Par tādu Preiļu ielā kļuvusi pareizticīgo baznīca. Ar skaisti sakoptu fasādi, ar atjaunotu kupolu un krustu. Nevainojama kārtība tiek uzturēta baznīcas pagalmā, puķu dobēs krāsas veļas vilņiem. Padomju laikā tā bija izdemolēta, pārvērsta par noliktavu gāzes baloniem, pilna ar krāmiem un lūžņiem, ar izpuvušu un iebrukšu kupolu. Baznīcā pēc atgūšanas pir-

● Šo mājasvietu Preiļu ielā nemainītu ne pret vienu citu, atzīst Jūlija un Tits Gusevi.

mais dievkalpojums noturēts 1994. gadā, kad tā arī iesvētīta. 1998. gadā uzlikts krāšņais kupols, kas uzstādīts par ziedojumiem. Baznīca nosaukta Visu svēto vārdā.

Pret citu mājvietu nemainītu

Gusevu mājās sastopam Jūliju un viņas dzīvesbiedru Titu, kuri gatavo konservētas ērkšķogas pēc savas receptes. No «ziemeļu viņogām» iznākšot asā piedeva gaļas ēdieniem. Preiļu ielā uz dzīvi Gusevu ģimene apmetusies 1962. gadā. Ģimene nopirkusi gatavu māju. No ielas pirmajiem iedzīvotājiem palicis maz, stāstīja Jūlija, nami pārdoti citiem. Jūlija kādreiz strādājusi par grāmatvedi māju būves kombinātā, trikotāžas cehā, kā arī citos darbos. Tāta darbdienas 32 gadus pavadījusi maizes smarža, jo viņš strādāja par maizes automašīnas šoferi. Tagad, pensijas gados, abi divi rušinosies pa dārziņu, ar dēla palīdzību remontējot māju. Puķes ir mana vajība, teica Jūlija, izrādot dzeltenī saziēdušas lilijas, rozas un citas skaistules dobēs, bet negals ar gliemežu un kolorādo vaboļu uzbrukumiem, kuri nešķirojot – lauki vai pilsēta.

Darbotu ģimene Preiļu ielā slavēna ar savu strādīgumu. Abi

divi — Veronika un Visvaldis — audzē puķes un dēstus tīrgum, un piepalīdz meitai audzināt piecas meitas. Māju būvējis Veronikas brālis un tēvs, sākuši celt 1955. gadā. Vēlāk to turpinājis arī vīrs Visvaldis. Visām mājām jau bija pamati, mums vajadzēja ņemt to zemes gabalu, kas palicis, te, pašā stūrī, stāstīja Veronika. Iela līdzī Dubnai met likumu, un Darbotu mājas ierīkējās kā pēdējās ielas kreisajā pusē. Peldes upē iecienījās mājas sargs, dusmīgais ķēdes suns Mārsis. Peldēties suns ejot katru dienu, bet toties baidoties no parasta spaiņa ar ūdeni, kā arī no elektriskā sūkņa darbošanās. Suns patiešām pārtrauc mūs apriet un dodas uz būdu, kad saimnieks viņam parāda spaini ar ūdeni.

Strādāju spirta rūpnīcā par kasieri, par savām darba gaitām stāstīja Veronika, Visvaldis – par metinātāju ķieģeļu rūpnīcā.

Preiļu iela vienā galā robežojas ar Fabrikas ielu, bet otrā — ar šoseju. Māja ar pašu mazāko numuru sastopam sirmgalvi — 84 gadus veco Fjoklu Grigorjevu. Viņa stāsta, ka šajā vietā dzīvojot kopš mājas uzcelšanas, bet, kad tas bijis, neatceroties. Līvānos dzīvojot arī viņas trīs dēli, rūpējoties par māti, bieži apraugot. Es nekur nestrādāju, mana dārgā,

● Fjokla Grigorjeva ir viena no vecākajām Preiļu ielas iedzīvotājām. Dēli mani klausā, strādā, palīdz, — viņa vairāk-kārt atkārtu un lepojas ar saviem bērniem.

vajadzēja dēlus audzināt, goturēju, dārzu kopu, — senā kņevu sarunvalodas stilā stāsta saimniece. Par kara notikumiem neko neatminoties, ar atmiņu esot vāji. Vienai dzīvot gan esot garlaicīgi, reizēm arī bailes, jo dažreiz mājās nākot sveši cilvēki, prasot atļauju pārnakšnot, skatoties, ko pievākt. Savukārt kaimiņos dzīvojot labi ļaudis.

Cieši blakus pareizticīgo baznīcai skaisti sakopta māja un pagalms ar ziedošām puķēm. Te saimniece Anfija Artemjeva. Šeit, tāpat kā citās mājās, ik pa laikam dzirdams garāmbraucošo vilcienu troksnis, bet pie tā esot pierasts. Tāpat kā pie kaimiņiem — pie baznīcas un pareizticīgo draudzes, kas sestdienās un svētdienās sanākot uz lūgšanām. Pati Anfija ir vecticībniece, šai konfesijai lūgšanu nams atrodas citur. Preiļu ielā uz dzīvi apmetusies 1967. gadā, te uz vecāku māju viņu pārvēdis vīrs. Toreiz kaimiņos esošā baznīca bijusi pārvērsta par noliktavu. Garīgās celtnes atdzimšana notikusi Anfijas acu priekšā. Bijusi strādniece kūdras fabrikā, pēc tam meistare, plānu daļas vadītāja. Divu pēdējo gadu laikā aizsaulē aizvadīts vīrs, māte, un tagad Anfija radinās pie dzīves vienatnē. Pa laikam apciemo bērni un mazbērni.

cilvēku likteņi

Sākums 6. lappusē.

Valentīna Guseva svešus mājās nelaizot, un durvis vienmēr turot noslēgtas. Aiz mājas sākas tukšs posms, arī pretī nav kaimiņu. Mēdzot ieklist šaubīga izskata ļautiņi un dzērāji. Ar kaimiņiem sarunāts, kā dot ziņu, ja vajadzīga palīdzība. Tagad priecājas, ka kaimiņos esošajam zemes gabalam atradies jauns īpašnieks, kas būvējot māju. Šoreiz gan durvis nav pieslēgtas, jo ciemos atbraucis mazdēls, kurš strādā Londonā. Lielbritānijas galvaspilsētā strādā arī Valentīnas dēls. Pirms pusotras nedēļas Londonā notikušie terorakti lielu uztraukumu radījuši arī klusajā Līvānu mājā. Par laimi, ar dēlu bijis viss kārtībā. To viņa uzzinājusi, steigšus zvanot pa telefonu. Valentīnas meita savukārt uz dzīvi apmetusies Sankt-

● Atraitņu un pensionāru iela, ar skumju ironiju par reālo situāciju teica Anfiija Artemjeva. Laiku viņa piepilda ar rūpēm par puķēm.

pēterburgā. Tā nu viņa seko līdzību lielpilsētu notikumiem. Sakarus uztur arī ar brāļa ģimeni, kurā pieņemta audzināšanā maza meitene. Bērns, kliezsošs un nosalis, pirms pāris gadiem atrasts

● Veronika un Visvaldis Darboti atceras laikus, kad Preiļu ielas vietā bija tukšs laukums.

kādās pamestās mājās mežā.

Valentīna Guseva un arī viņas mūžībā aizgājušais vīrs bija kādreizējie stikla fabrikas darbinie-

ki. Līvānos kā jauniņa meitene līdzī vīram, kurš bijis izsūtīts, ieradusies no Sibīrijas.

● Valentīna Guseva ir viena no pirmajām Preiļu ielas iedzīvotājām, kas šeit uz dzīvi apmetusies 1955. gadā. Redzēju, kā acu priekšā ielas bērni izauga par jauniešiem, kā skaisti draudzējās, skrēja uz tīkšanās Dubnas krastā, stāstīja Valentīna.

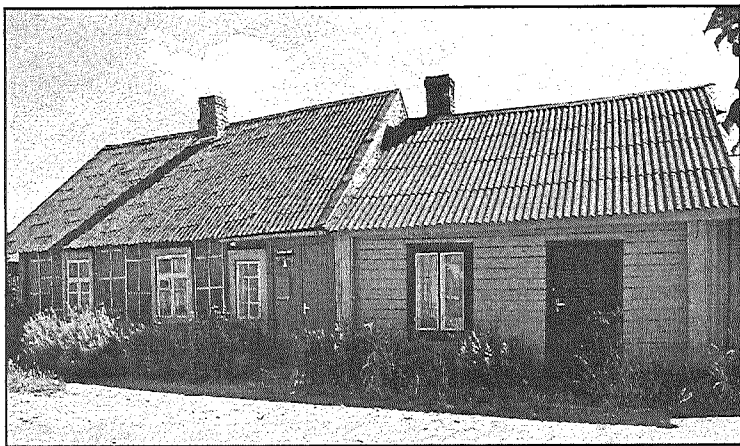
Līvānu iela Preiļos

Divreiz mainīts nosaukums

Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejā glabājas Preiļu pilsētas valdes sēdes, kas notikusi 1931. gada 8. janvārī, protokola izraksts. Muzeja direktore Tekla Bekeša protokolu uzgājusi arhīvā un sagatavojusi izrakstu. Valdes sēdē izskatīts jautājums par ielu nosaukumiem. Liela daļa ielu tikušas pie vārda, bet citas pārdēvētas jaunos nosaukumos. Šajā sēdē bijusi Ebreju iela pārdēvēta par Līvānu ielu. Muzejā glabājas saraksts ar Ebreju (Līvānu) ielā dzīvojošajiem zemes gabalu īpašniekiem: Majoris Rocha, Skuteļskis Šimons, Šafirs Ovsajs, Kagans Jankels, Hiļs Malva, Gutkins Afroims, Landsbergs Michails un citi.

Michails Landsbergs bija mans tēvs, teica Marija Boļšakova, noklausoties uzvārdu sarakstu. Viņas nāja ir pēdējā uz Līvānu ielas, atrodas vietā, kur tā robežojas ar Liepājas ielu. Marija šeit dzimusi un uzaugusi, tāpēc labi pārzina vietas vēsturi. Viņas bērībā šī vieta saukta par Vepru ielu, bet tautā lietots nosaukums – Cūku iela. Kāpēc? Tāpēc, ka ielas galā bija vieta, kur cūkas tika pieņemtas. Apkārtnes iedzīvotāji zirgu pajūgos atveda savus barokļus un gaidīja rindā līdz nodošanai. Marija vēl atceras, kā pie viņas tēva mājām karājās plāksnīte ar ielas nosaukumu – Vepru. Viņa zina arī, ka vēlāk iela divreiz pārdēvēta. Cik iela ir veca, viņa nemāk pastāstīt, bet jau pagājušā gadsimta divdesmitajos gados te dzīvojuši viņas vecāki, dzimuši brāļi un māsas. Landsberga ģimenē bijušas septiņas atvases. Kad bērni paaugušies, sūtījuši ganos uz laukiem. Vecāki māju un zemi nopirkuši no ebrejiem, kuri aizbraukuši uz Izraēlu. Ēkas pēc tam pārbūvētas. Tēvam piederējis ormaņu zirgs un rati, par samaksu cilvēkus vedis uz Rušonas dzelzceļa staciju un citur, jo autobuss kursējis tikai divas vai trīs reizes nedēļā. Gandrīz pilnībā, izņemot trīs četras katoļu ģimenes, visa iela sastāvējusi no ebreju mājām, tās bijušas cieši blakus viena otrai, stāstīja Marija.

Laika gaitā gandrīz visas nojauktas vai pārbūvētas. Ebrejiem piederēja veikalīni – apģērbu, apavu, produktu. Tirgojās, kā arī par samaksu kārtoja dažādas lie-

● Līvānu ielas māja ar 1. numuru, kas pirmsākumos piederējusi ebreju tautības cilvēkiem, tagad pieder citai īpašniecei. Tā ir viena no pilsētas vēsturiskajām celtnēm. Taciņas uz durvīm gan pamazām izaug.

tas tiem cilvēkiem, kas bija neizglītoti. Marija spēlējās kopā ar ebreju bērniem un pat iemācījās viņu valodu.

Iedzīvotāju sastāvs tagad no-mainījies, ielu pārsvarā apdzīvo kādreizējie laucinieki, kas pārcēlušies uz pilsētu.

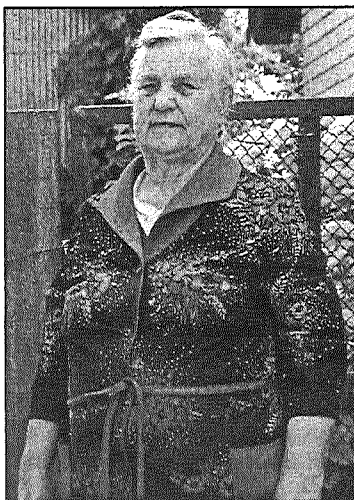
Vienā ielas pusē – sešas, otrā – tikai trīs mājas. Dīvaina numerācija, jo pirmajam numuram neseiko ne trešais, ne piektais, ne septītais, bet vienpadsmitais. Pa starpām neapbūvēti zemes gabali. Kādreiz uz tiem bijušas mājas. Reizēm no Izraēlas atbraucot ebreju ģimenes, staigājot pa ielu, prašņājot par dzimtas saknēm, par bijušajām sinagogām.

Ar Mariju Boļšakovu iepazīnāmies pie viņas kaimiņiem. Tie ir divi večuki, vīrs un sieva, kam jau pāri astoņdesmit gadiem. Tikai «gazetā» gan nelieciet, uzvārdu nesauciet un nefotografējiet, teica saimniece, bet sirsnīgi tencināja par apciemošanu. Ciemiņi te parādās ārkārtīgi reti. Večukus pieskata un ar sadzīvi palīdz tikt galā atsaucīgi kaimiņi. Marija, bijusi medmāsa, ieradusies veikt ģimenes ārsta nozīmētās injekcijas.

Mājas paslēpušās aiz kupliem ceriņu krūmiem, plūmēm un ķiršiem. Pāri zaļumam saskatāms katoļu baznīcas tornis. Klusi, mierīgi.

No laukiem uz pilsētu

Visas Līvānu ielas mājas kārtīgi izvietojušās rindā, bet viena pamānījies ieņemt vietu aiz otras, dārza dziļumā. Abām vienāds numurs, bet vienam pievienots burts «a». Aiz kokiem, tālāk no ielas

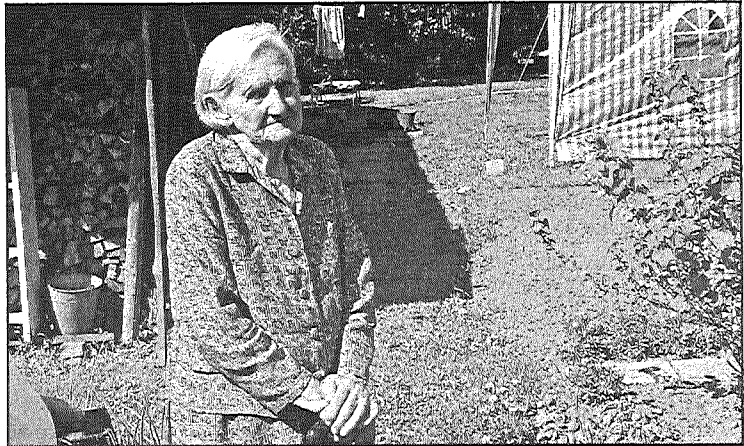

● Līvānu ielas vēsturi labi pārzina Marija Boļšakova.

un ziņkārīgo acīm noslēpusies māja, kurā saimnieko divas ģimenes. Pagalmā krāsainā baseiniņā saules sildīts ūdens, spainītis un citas mantiņas, kas liecina par maza bērna klātbūtni. Saimniece Valentīna Beķere stāsta, ka pie viņas ciemojoties mazmeita no Rīgas ar savu meitiņu.

Ikdienā sirmgalve te dzīvo kopā ar savu mazdēlu. Preiļos dzīvojot arī viņas meita, un tās nopelnis esot skaistie apstādījumi, jaunie ogu kociņi pie mātes mājām. Esmu ienācēja no laukiem, te pārcēlos astoņdesmitajos gados, stāstīja Valentīna Beķere, tāpēc par ielas vēsturi neko daudz nezina. Māja bijusi jau gatava, nopirkuši vienu daļu no tās, pārbūvējuši.

Līvānu ielas vientuļo gaisotni pastiprina arī tas, ka pie vairākām durvīm zvanām un klauvējam velti. Īpašnieku nav mājās. Bet vienā

● 89 gadus vecā Valentīna Beķere Līvānu ielā sākusi dzīvot pirms 23 gadiem, tāpēc vēsture viņai nav zināma. Iela patīkot. Pilsētas lauki, saka Valentīna par māju ar plašo un kluso pagalmu, par dārzu, bet pavisam tuvu pilsētas centru.

● Ainārs un Inese Anspoki veido Līvānu ielas jaunāko vēsturi. Ne viens darbs pilsētā, pārbraucieni uz laukiem, peldes, ciemiņu ierašanās un citas ikdienas norises, kā arī pozēšana nav iedomājami bez iespaidīgā Boča klātbūtnes.

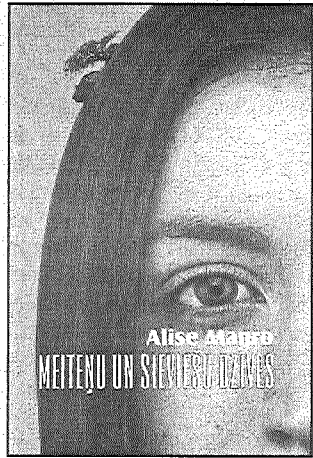
no šīs ielas lepnākajām mājām tomēr jūtama dzīvība. Tās saimnieks Ainārs Anspoks rosās pie jaunbūves. Ainārs pa pusei ir laucinieks, jo viņa zemnieku saimniecība «Zeltenes» atrodas Saunas pagastā, bet pa pusei pilsētnieks, — jo Preiļos uzbūvēta individuālā dzīvojamā māja. Tagad viņš ceļ saimniecības namu, modernu ēku, kur zem viena jumta būs pirts, atpūtas telpas, garāža. Arhitektonisko formu ziņā tai Preiļos otras līdzīgas nebūs, stāstīja Ainārs. Ceļot abi ar sievu Inesi, un arī visi trīs bērni palīdzot. Meita ar ļoti labām sekmēm šogad absolvēja Preiļu 1. pamatskolu, sekmīgi iestājās ģimnāzijā, un tas man dod papildus enerģiju pūlēties bērnu labā, neslēpa Ainārs. Pilsētā bēr-

nu izglītošanai un mākslinieciskajai attīstībai vairāk iespēju, tāpēc par dzīvesvietu kopš 1992. gada izvēlējies Preiļos. Saimniecība nodarbojas ar graudaugu audzēšanu lopbarības sagatavošanai. Laiku nākas sadalīt starp darbiem jaunbūvē un saimniecībā. Viņam ļoti patīkot šī vieta, kur starp kokiem valda pilsētas centram netipisks klusums un miers, tajā pašā laikā ar roku aizsniedzamas visas pilsētas infrastruktūras ērtības. Mājai pievadīts ūdensvads, saimnieks plāno namu apsildīt ar gāzi, kas jau pievadīta.

Diemžēl ielas vēsturi nezina, teica Ainārs. Zemes gabals, uz kura māja uzbūvēta, vairākas reizes pirkšanas un pārdošanas ceļā mainījis īpašniekus.

BIBLIOTĒKA IETEIC LASĪTĀJIEM

Rajona galvenā bibliotēka ar laikraksta «Novadnieks» starpniecību ieteic lasītājiem jaunas grāmatas, ko bibliotēka saņēmusi kā dāvinājumu no SIA «Zvaigznes grāmatu nams».

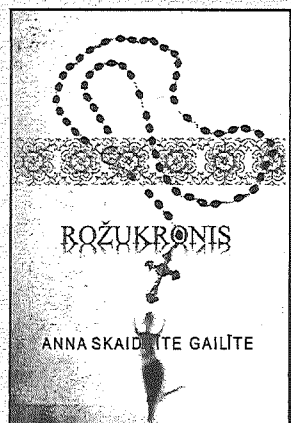
«Meitene un sieviešu dzīves», — tāds ir kanādiešu rakstnieces Alises Manro darba nosaukums. Darbība risinās 20. gadsimta četrdesmitajos gados Džubilejas pilsētā un tās tuvākajā apkārtnē. Grāmatas varoņu dzīves bagātas ar daudziem nozīmīgiem notikumiem, kuros liela loma arī Vavānāši upei. Jauna meitene Dela stāsta par pirmajiem bērniem, iespaidiem, sastapšanos ar nāvi, Dieva meklējumiem, draudzību, pirmo mīlestību, pirmo seksuālo pieredzi. Visam darbam cauri vijas pamatjautājums, — vai vispār iespējams izprast cilvēkus un viņu rīcības motīvus?

Ketrinas Kuksonas romāni ir tikpat dramatiski kā viņas dzīve. Tie vēsta par grūtībām, sarežģītiem likteņiem, par spēju izdzīvot cietsirdīgajā pasaulē.

Rakstnieces jaunākā romāna «Klusētāja» viena no galvenajām varonēm ir Airīna Beindora. Ir 1955.

gads. Kādā Londonas advokātu firmā ierodas noskrandusi sieviete un nosauc savu vārdu — Airīna Beindora. Tā pati Airīna, kura pēc asa strīda ar vīru pazuda uz veseliem 26 gadiem. Nu viņa ierodas gērbusies tajās pašās drānās, kas viņai bijušas mugurā strīda dienā. Kur viņa pavadījusi visu šo laiku, kāds ir viņas lielais un neizdibināmais noslēpums?

Savā jaunajā romānā «Rožukronis» Anna Skaidrite Gailite attēlo četru dažāda gadagājuma un dzīvesveida sieviešu dzīves, kā arī to, par ko viņām agrāk nebija ne jausmas — dažādas kopīgas likumsakarības, kopīgu saistību pagātnē. Tagadējā dzīve katrai no viņām ir pilnīgi atšķirīga, bet senā un arī nesenā pagātnē viņas sasaista kopā. Vai tas ir uz labu, vai uz ļaunu? Kā nu kurai. Bet katrai pēc nopelniem. Kādai ļauj atgūt sēn zaudēto sirdsmieru, kādai ļauj salikt sajauktos mozaikas gabaliņus un aizpildīt tukšumu dvēselē. Vēl vienai citai dzīve atgādina, ka nedrīkst noniecināt savu pagātni, savas saknes, jo par naudu nevar nopirkt dēla mīlestību un tamdēļ nākas smagi vilties.

Romāns ir dziļi psiholoģisks, līdz smalkām niansēm atspoguļots personāžu izjūtas, pārdzīvojumi, dvēseles mokas. Tajā veiksmīgi savijas pagātnes notikumi un atmiņas ar tagadnes tēlojumu, spilgti veidoti saistoši atmiņu apraksti.

Romāns beidzas ar cerīgu noti. Viens mūžs ir noslēdzies, bet nekas jau nav beidzies, dzīve turpinās.

DER ZINĀT

Kad Pērkontēvs dusmojas

Sinoptiķu prognozes, ka vasara būs karsta un ar negaisiem, sāk piepildīties. Tāpēc jāatceras brīdinājumus, ka no zibens iet bojā ļoti daudz cilvēku.

1999. gada septembrī Londonas centrā, Haidparkā, zem koka zālē tika redzētas guļam divas meitenes. Garāmgājēji ilgi nepievērsa viņām uzmanību, domājot, ka viņas ir narkomānes. Tikai pēc 15 stundām noskaidrojās, ka viņas nospēris zibens. Dažreiz pat neliels trieciens spējīgs apstādināt cilvēka sirdi un «izvārtīt visas iekšas». Zibens spēriena gadījumā lūst un sadrūp visi kauli, saplīst artērijas. Cilvēki, kas izdzīvo, uz visu mūžu paliek kropļi.

Pēc oficiālām ziņām, katru gadu no negaisa iet bojā vairāki tūkstoši cilvēku un ne-

skaitāmi daudz mājdzīvnieku un savvaļas zvēru. Tropos bojā gājušo cilvēku skaits ir īpaši liels. Džungļos dārdina visistākie negaisi. Bez tam daudzi cilvēki, kas guvuši ievainojumus no zibens, nelūdz palīdzību, jo kur gan to meklēt Āfrikas džungļos? Eiropā upuru skaits ir mazāks. Piemēram, Anglijā zibens nogalina četrus cilvēkus gadā.

Eksperti brīdina, ka iespēja iet bojā negaisa laikā ir atkarīga no tā, kur jūs atrodaties. Piemēram, ASV un Kanādas prērijās iespēja nomirt no zibens ir trīs reizes lielāka nekā Lielbritānijā. Trīs reizes lielākas izredzes iet bojā ir arī Singapūrā, kur tropisko vētru dēļ negaisi seko viens otram. Pēc statistikas vīriešus zibens nosper četreiz vairāk nekā sievietes. Vīrieši vairāk uzturas brīvā dabā, nodarbojoties ar sportu vai strādājot

celtniecībā. Īpaši jāuzmanās no zibens spēriena golfa spēlētājiem, kuri parkā aizraujas ar spēli un ir tālu no patvēruma.

Eksperti runā par vairākiem zibens iedarbības veidiem uz cilvēka ķermeni. Tieša spēriena gadījumā zibens izmanto ķermeni kā vadītāju, pa kuru tas, ietriecies galvā, aiziet zemē. Parasti tas ir nāvējoši.

Ir trieciēni no sāniem, kas atgādās, ja, piemēram, paslēpjas zem koka, bet zibens var izmainīt virzienu un notriekt blakus esošus cilvēkus. Tādā gadījumā ir cerības izdzīvot.

Nopietnas traumas var iegūt, ja zibens ietriecas kokā blakus jums uz lidzenās virsmas. Tas izplatās visos virzienos. Dažkārt zem tāda spēriena nokļūst visa cilvēku grupa, kas gūst triecienu kājās.

Jums nepaveiksies, ja zi-

bens trāpīs jūrā, kad jūs peldaties. Ūdens lieliski vada elektrību.

Zibens var iespert jums pat ēkas iekšpusē. Gadījies, ka cilvēki gājuši bojā, pieskaroties elektroierīcēm negaisa laikā. Kad debesis sašķel zibens uzliesmojumi, jāturas tālāk no elektriskās tējkannas un televizora. Kādam Floridas iedzīvotājam zibens iespēra caur uzliktajām iespēra caur uzliktajām austiņām. Izkusa pat visas plombas viņa zobos.

Zinātnieki apstiprina, ka negaisa laikā pēc iespējas zemāk jānoliecas pie zemes, bet nevajag gulties uz tās. Vislabāk noslēpties kādā grāvī bez ūdens vai iepakā un turēties tālāk no citiem cilvēkiem, jo cilvēks lieliski vada elektrību. Stāviet, cieši sašpiežot kājas, un izvairieties stāvēt blakus augstām ēkām un kokiem.

Saisināti no «Ādere»

Jodētais sāls – veids, kā paaugstināt IQ

JAUTĀJUMS. Pēdējo nedēļu laikā daudz dzirdēts par jodēto sāli. Kāpēc jods ir tik ļoti nepieciešams, neviens nav īsti paskaidrojis. Vai visi drīkst lietot uzturā jodēto sāli?

Iedzīvotājiem Latvijā ir mērens vai vidējs joda deficīts, kas var izraisīt gan garīgas atpalicības problēmas, gan maņu orgānu funkciju pasliktināšanos.

Joda trūkums var izraisīt bērna attīstības traucējumus, garīgu aizturi un atpalicību, ietekmēt intelektuālo kapacitāti (IQ) un atmiņas spējas, kā arī radīt endokrīnas sistēmas darbības traucējumus, vairogdziedzera palielināšanos, maņu orgānu — dzirdes, redzes funkciju pasliktināšanos un paaugstināt risku saslimstībai ar vēzi, skaidro zinātnieki. Viņi pierādījuši, ka joda deficīts organismā sevišķi bīstams ir sievietēm grūtniecības laikā un zidaiņu

vecumā. Piemēram, bērns, kurš dzimis mātei ar joda nepietiekamību organismā, zaudē 10-15 intelektuālā koeficienta punktus.

Uztura speciālisti un dietologi iesaka palielināt joda uzņemšanu, pārtikā pastiprināti lietojot jūras un okeāna dzīvus produktus, taču tie Latvijā nav visai iecienīti. Tāpēc vienkāršāka metode ir dozēta joda daudzuma pievienošana pārtikā lietojamajam sālim. Jods neizmaina ne sāls garšu, ne smaržu, ne krāsu un izskatu. Taču vienlaikus zinātnieki norāda, ka joda daudzums jāpiemēro individuāli Latvijas apstākļiem, jo pārāk liela tā uzņemšana vai beigties ar atgriezenisku efektu.

Latvija ir to valstu vidū, kur pēc Pasaules veselības organizācijas pētījumiem ir pierādīts joda deficīts ikdienas uzturā un dzeramajā ūdenī. Pirmie ziņojumi par varbūtējās joda deficīta organismā izraisītu endēmisku kāksli (palielinātu vairogdziedzera)

Latvijā parādījās pagājušā gadsimta vidū. Tādējādi Latvijai ir pamatots iemesls pievienoties tām 120 valstīm, kuras ir akceptējušas «Univeršālo sāls jodēšanas (USI) stratēģiju, līdzīgi kā Austrija, Šveice, Nīderlande, Polija, Baltkrievija un citas valstis.

Latvijas tirdzniecības tīklā ir nopērkama jodētā sāls, kuras pastāvīga lietošana pārtikā kompensē joda nepietiekamību ikdienas uzturā.

Jodēto sāli NEDRĪKST lietot, ja —

- ✓ asinīs atrastas antivielas pret vairogdziedzera šūnām;
- ✓ vairogdziedzera atrasti palielināti mezgli;
- ✓ jau lieto medikamentus, kas satur jodu.

ATCERIES!

- 100 grami
- ✓ mencas satur 135 mikrogramus joda;
- ✓ lasis — 62;
- ✓ skumbrija — 45;
- ✓ siļķe — 41;
- ✓ jūras kāposti — 80;
- ✓ aronijas — 40;

- ✓ olas — 20;
- ✓ piens — 15;
- ✓ pupas — 12;
- ✓ cūku aknas — 12;
- ✓ cūku tauki — 10.

Grūtniecei vai māmiņai, kas baro zidaini ar krūti, diennakti būtu jāuzņem 200 mikrogrami joda. Šādu devu satur 200 grami mencas, 300 grami laša, 400 grami skumbrijas, 500 grami siļķes vai arī kilograms olu vai sēņu.

Bērniem līdz divu gadu vecumam dienā vajag 50 mikrogramus;

2-6 gadu vecumā — 90 mikrogramus;

7-12 gadu vecumā — 120 mikrogramus joda. Pēc tam — 150 mikrogramus joda dienā.

Jods ietilpst arī aptiekās nopērkamajos kompleksajos vitamīnos (tas rakstīts anotācijās). Īpašās situācijās ārsts izraksta jodu tabletes, kas satur 200 mikrogramus joda.

Pēc Latvijas preses materiāliem

Meža zemes uzlabo asins sastāvu

Pašlaik ir īstais laiks mieloties ar meža zemenēm. Tomēr der zināt, ka šis augs ir arī lielisks veselības uzlabotājs ziemā.

Ogas jāvēc pēc rāsas nozūšanas pēcpusdienā vai vēlā pēcpusdienā. Pusdienlaikā vāktās ātrāk bojājas. Ogas pārlasa, izber plānā slānī uz sietiem un saulē vītina. Labi apvītušas, kaltē krāsni. Ogas ir izžuvas, kad tās, sašpiežot saujā, nepaliek pikās un nekrāso rokas.

Zemeņu ogās ir līdz 15% cukura, līdz 2% organisko

skābju, līdz 1,7% pektīnvielu, apmēram 55% askorbīnskābes, B grupas, K, E vitamīni, bioflavonīdi ar P vitamīna aktivitāti, karotīns, līdz 6% dzelzs, kālijs līdz 150% un citas minerālvielas. Lapās ir vairāk askorbīnskābes nekā ogās, tajās vēl ir flavonīdi, karotīni un miecvielas.

No zemeņu lapām un augļiem gatavo tējas, uzlējumus, novārījumus, kuru pagatavošanai parasti ņem 1 ēdamkaroti drogas uz 1 glāzi verdoša ūdens, ļauj ievilkties vai vāra 15-20 minūtes. Lieto pa pus glāzei trīs reizes dienā.

Var izmantot arī citas dro-

gas koncentrācijas, piemēram, ikdienas tējai ņem 1 desертkaroti drogas uz glāzi ūdens. Uzlējumus gatavo no 3 ēdamkarotēm drogas uz pusotru glāzi verdoša ūdens, pa nakti ļauj ievilkties un nākamajā dienā to izdzer 3 reizes dienā pirms ēšanas.

Zemeņu preparāti uzlabo asins sastāvu, sirdsdarbību, aizsargā pret aknu parenhīmu, uzlabo vispārējo vielmaiņu, stimulē diurēzi, palīdz kuņģa-zarnu trakta dziedināšanā. Var lietot arī zemeņu ogu sulu par 4-6 ēdamkarotēm 3-4 reizes dienā hipertensijas, aterosklerozes, nie-

ru, aknu akmeņu slimību gadījumos, pret mazasinību, saaukstēšanās slimībām.

Kā diētisku produktu ogas bieži izmanto kopā ar dārza zemenēm to aromatizēšanai. Sevišķi vērtīgas ir svaigas meža zemeņu ogas un arī kopā ar pienu, krējumu bez cukura mazasinības ārstēšanai. Sezona vismaz trīs nedēļas vajadzētu lietot meža zemesnes tik, cik var apēt. Līdzīgi var izmantot arī spradzeņu un klinšu kauleņu ogas.

Pēc Latvijas preses materiāliem

KAIMIŅU RAJONOS

Lielziedu puķuzirņi rotāja Krustpils pili

Jēkabpils pilsētas svētku pasākumu laikā, 16. un 17. jūlijā, Jēkabpils vēstures muzejā Krustpils pilī divas dienas bija skatāma jaunāko Spenseru puķuzirņu šķirņu izstāde. Spenseri kā pati pirmā krokoto puķuzirņu grupa nepārtraukti ir selekcionēti jau gadsimtu, tāpēc mūsdienu šķirnes izceļas ar greznākām, lielākām un krāsainākām ziedkopām.

Ekspozīciju veidoja Latvijas lielākās puķuzirņu kolekcijas īpašnieki Mārtiņš Malnieks un Valdis Dubovskis no Salaspils. Viņi ir savākuši ap 400 šķirņu.

«Brīvā Daugava»

JĒKABPILS RAJONĀ

«Šatra» svin vasaras sākumu

Jūlija sākumā Jēkabpils čigānu biedrība «Šatra» svinēja vasaras sākuma svētkus. Pasākumu finansāli atbalstīja Jēkabpils dome, un tas bija iecerēts kā iespēja iepazīstināt ar čigānu tautas tradīcijām. Svinības piedalījās arī citu Jēkabpils nacionālo biedrību pārstāvji.

— Mūsu tautai vasarsvētku jeb vasaras sākuma svinības ir tradicionāls pasākums. Tad ģimenes parasti apmeklē savu tuvinieku kapavietas un pēc tam pulcējas

kādā vietā, kur notiek svinības ar mielastu, dziesmām un dejām. Agrāk čigānu vīriši kopa zirgus, jo zirgs bija katra čigāna lepnums. Vasaras svētkos visi satikās un notika mišanās ar zirgiem, — stāsta «Šatras» vadītāja Laila Leiskina.

Bērniem bija iespēja sacensties zīmējumu konkursā. Bērni varēja zīmēt savu ģimeni vai ļaut vaļu fantāzijai. Visi zīmējumi ceļos uz Rīgu, kur tos varēs apskatīt Latvijas čigānu sabiedriskās organizācijas «Nēvo drom» rīkotajā bērnu zīmējumu izstādē.

Arī zilēšana ir tradicionāla

čigānu sieviešu nodarbe. Svinību dalībnieku vidū bija arī vietēja zilniece Andžela. Viņa stāsta, ka mēdz tradicionāli zilēt pēc roku līnijām, taču parasti izmantojot taro kārtis. Klientu netrūkstot. Nākot gan tādi, kam biznesa problēmas, gan tie, kam neveicas personiskajā dzīvē. Tautiešiem gan parasti nezīlējot, jo vienu asiņu cilvēkiem to esot grūti darīt.

● Nevienam no svētku dalībniekiem zirga īpašumā vairs nav, tāpēc bērtis šoreiz tika izirēts.

No Jēkabpils – medībās uz Dienvidāfriku

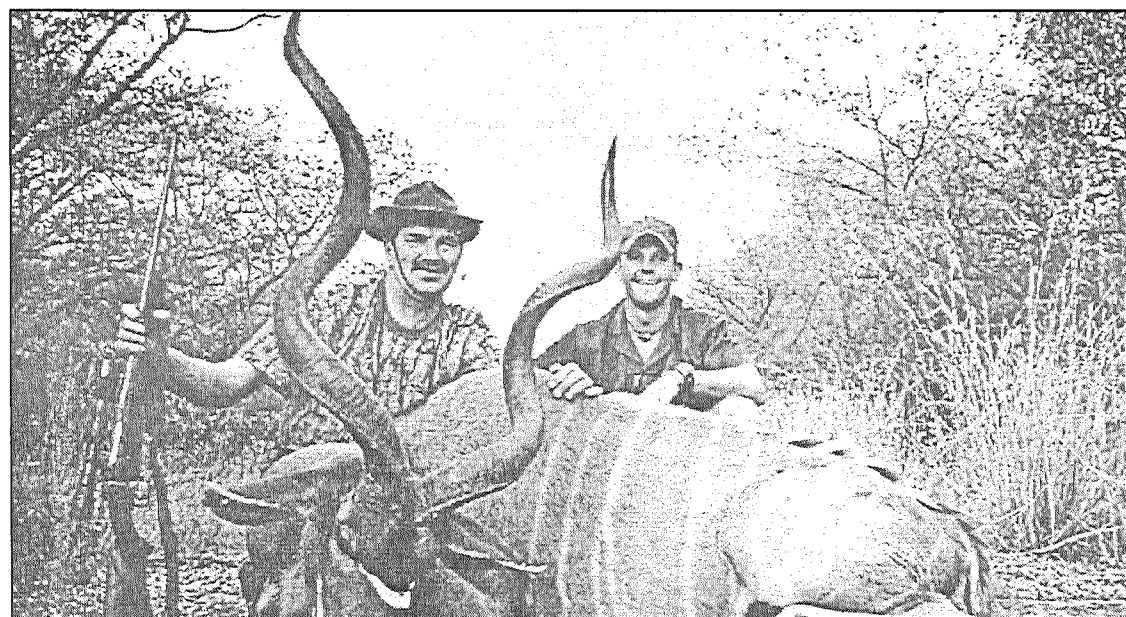
Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Jēkabpils brigādes komandierim Miervaldim Tomiņam medības patīk no bērnu dienām. Viņš atceras, ka, dzīvojot Dunavas pusē, pirmo zaķi nomedījis, būdams septītais klases skolēns.

Pērnā gada rudenī M. Tomiņam gadījās satikties ar dāņu grupu, kas Latviju apmeklēja darba darīšanās, bet visi izrādījās aktīvi mednieki. Viņi izteica draudzīgu piedāvājumu aizbraukt uz medībām Āfrikā. Sacīto uztvēru kā joku un par to vēlāk pat nedomāju, teic Tomiņš, taču ziemas beigās pienāca oficiāls piedāvājums un vēlāk arī ziņa par iekļaušanu dāņu mednieku grupā.

Daļu finansiāla rakstura rūpju uzņēmās dāņi, taču arī pašam medniekam bankā nācās ņemt lielu kredītu. Tas izraisījis pazīdumu smaigu, jo citi kredītus ņem, lai uzceltu māju vai pirktu auto, bet viens fanātiķis paņēmis naudu, lai aizbrauktu uz Āfriku.

Ceļš uz medību vietu

Tuvojoties galamērķim, uzmanību piesaistījusi zeme. Ja, lidojot virs Eiropas, redzami apstrādāti lauku kvadrāti un dominē zaļā krāsa, tad virs Āfrikas tā bijusi vienmūši sarkana. Lidostā gan par Latviju dzirdējuši pirmo reizi, sekojusi pat atziņa, ka viņu datorā tādas valsts nav. Toties pārsteigu-

● Pie nomedītās antilopes Miervaldis Tomiņš un viņa pavadonis, beļģu izcelsmes mednieks Karstens, kurš savos 26 gados ne reizi nav bijis Eiropā un ne reizi nav redzējis sniegu.

mu sagādājušas dāmas kažokos. Izrādās, ka tur sākas ziema. Par spīti «bargajam» klimatam medību vietās dienā gaisa temperatūra bijusi plus 20-25 grādi, vakari gan dzestri.

Medniekus sagaidīja bariņš nilzirgu, kas peldējās dīķī pie mednieku namiņiem. Atbraucējus brīdināja netuvoties, tāpēc fotografēšana tika atlikta uz nākamā dienu. Taču pa nakti nilzirgi dīķī bija atstājuši.

Medībās ar pavadoniem

Medības notika divos nogabalos, kuros šķīra 300 kilometru attālumus. Pirmais no tiem bija apmēram 25 000 ha liels ierobežots klajums. Īpašums pieder kādam dānim. Centrā atrodas mednieku namiņi. Otru, apmēram 6000 ha lielu nogabalu, aizņēma dzelzšņaiņi krūmi, pa kuriem cilvēku pārvietošanās, šķiet, nebija iespējama. Dzīvnieki te mīt savā dabiskajā

jā vidē, bet žogi ierobežo to aizkļūšanu.

Katra viesmednieka rīcībā ir džips un pavadonis. M. Tomiņam pavadīja profesionāls beļģu izcelsmes mednieks. Lai kontaktētos, noderēja kurssos iegūtās angļu valodas zināšanas.

Pavadoni un arī dāņus izbrīnīja M. Tomiņa rīcība, jo viņš daudzus medījumus dzīvniekus nešāvis.

— Lai tā antilope ar skaista-

jiem ragiem skraida! Man viņa nav vajadzīga. Jau braucot biju izlēmis, ko vēlos nomedīt un par ko varu samaksāt, — stāsta mednieks.

Mednieka lielā veiksmē bija antilope kudu. Plānots bija nomedīt arī kārpū cūku, taču vakarā, kad nomedītās trofejas tika novērtētas, izrādījās, ka kudu ragi ir zelta vērti, tāpēc arī maksa lielāka. Tā no kārpū cūkas medībām nācies atteikties un atlikušo laiku veltīt video un foto medībām.

Trofejā – zelta vērti ragi

M. Tomiņam galvenais notikums bija veiksmīgās kudu medības. Tas noticis triju sekunžu laikā – brīdī, kad dzīvnieks apmēram 80-100 metru attālumā šķērsoja šauro krūmāju ceļu.

— Pavadonis iesaucās: šauj! Es izšāvu. Viss notika pārāk īsā laikā. Esmu gandarīts par rezultātu. Kāds dānis jau sesto gadu brauc uz Āfriku, lai nomedītu kudu, bet man veiksmē jau pirmajā reizē, — saka M. Tomiņš.

Trofeja tika apstrādāta un kopā ar pārējām nosūtīta uz Dāniju. Tur nākamā gada pavasarī paredzēta brauciena dalībnieku tikšanās. Pavisam mednieki – trīs latvieši un seši dāņi – medībās ieguvuši 45 trofejas.

«Brīvā Daugava»

RĒZEKNES RAJONĀ

Kā mehanizators kļuva par konstruktoru

Lauku lielsaimniecībās strādāja plaša profila mehanizatori, kas prata tikt galā ar jebkuru lauksaimniecības tehniku. Viens no šādiem vīriem bija Andrejs Olūtnieks no Verēmu pagasta.

Par traktoristu viņš kļuva agrā jaunībā. Toreizējā sovhozā «Rēzekne» 37 gadus nostrādāja par traktoristu. Kad sovhozs «aizgāja pa burbuli», Andrejs likvidācijas komisijai iesniedza lūgumu, lai atļauj nopirkt traktoru. Lūgums tika noraidīts, tehnikas vietā piešķīra divas teles. Viņš tās pārdeva un

naudu noguldīja bankā «Baltija». Bet banka ar to izrikojās pēc sava prāta – Andrejam atņēma arī to.

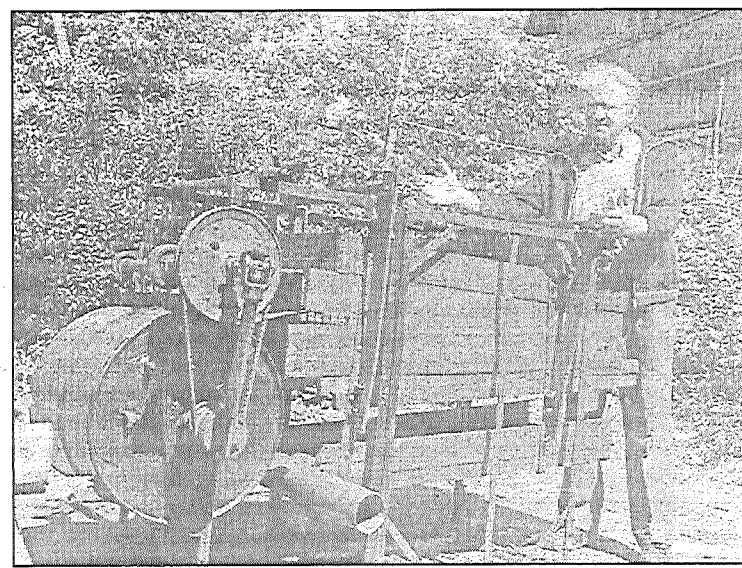
— Būdams tehnisks cilvēks, biju spiests nepieciešamo konstruēt pats, — stāsta Andrejs. — Lai savām vajadzībām sakomplektētu ritenetraktoru T-25, braukāju pa Latviju un pirku detaļas, kamēr traktors bija gatavs. Taču tam bija nepieciešams inventārs, un es atkal kļuva par konstruktoru. Pirmo izgatavoju piekabī, pēc tam vagu dzinēju, kultivatoru un vienkorpusa arklū. Beidzot savam traktoram varēju piekabināt arī paša meistarotu plaujmašīnu.

Kad viss paša gatavotais inventārs bija gatavs, gribēju pamēģināt kaut ko sarežģītāku. Radās doma

par graudu tīrāmo agregātu. Pēc ilgākiem aprēķiniem un neatlaidīga darba tas izdevās. Šī iekārta atrada saimnieku Ludzas rajona Saļņevā. Otru tādu pašu mašīnu izgatavot jau bija vieglāk, noderēja iepriekšējie rasējumi un aprēķini. Ar šo agregātu tagad graudus tīra Dricānu pusē. Nupat jau gatavs trešais, kas gaida jauno ražu. Tas aprīkots ar viena kilovata elektromotoru. Strāvu var ņemt no parastās sadzīves rozetes. Ir aprīkojums, lai agregātu varētu darbināt arī ar traktoru.

● Mehanizators un konstruktors Andrejs Olūtnieks izrāda jauno graudu tīrāmo mašīnu.

«Rēzeknes Vēstis»

Velosipēdistiem un mopēdistiem – augstāka atbildība

Pašlaik mopēdu un velosipēdu vadītājiem par braukšanu reibumā, ja alkohola koncentrācija asinīs nepārsniedz vienu promili, sods nav paredzēts. Tomēr prakse un statistika liecina, ka šie vadītāji bieži ar savu rīcību, braucot reibumā, ir iemesls daudziem negadījumiem.

Tādēļ izņemts, ka arī viņiem atļautā reibuma norma jāsamazina, un, sākot ar 2006. gada 1. jūliju, līdzšinējo vienu promili aizstās 0,5. Saistībā ar šīs normas izmaiņu vēl nepieciešami grozījumi arī Administratīvo pārkāpumu kodeksā, tādēļ īstenošanai dots gadu ilgs pārejas laiks.

Preiļos apgānīti pilsētas kapi

11. jūlijā Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdalā saņemts Preiļu pilsētas kapu uzrauga iesniegums par to, ka naktī apgānīti kapi – apgāzti seši kapakmeņi, salauzts žogs un soliņš, informē policijas pārvaldes priekšnieka

palīdzē sadarbībā ar presi Ināra Mazuļčika.

Tās pašas dienas pēcpusdienā policijas pārvaldes darbinieki, veicot operatīvos pasākumus, noskaidroja un par minētā nozieguma izdarīšanu aizturēja piecu per-

sonu grupu, no kuriem četri ir nepilngadīgi jaunieši.

Policija veic izmeklēšanu, kuras laikā tiks noteikta katras noziegumā iesaistītās personas vainas pakāpe.

Policija Ludzas rajonā atradusi nogalinātās pastnieces līķi

Ludzas rajonā atrasts nogalinātās Istalsnas pagasta pastnieces līķis, apstiprināja Ludzas Policijas pārvaldes priekšnieks Boriss Kozlovs.

Sievietes mirstīgās atliekas atrastas vietā, kura iepriekš jau tikusi pārmeklēta. Eksperti uz sievietes mirstīgajām atliekām ir konstatējuši vardarbīgas nāves pazīmes. Sievietes līķis atrasts Ludzas rajonā Brīgu pagastā Pizānu sādžā, purvainā meža vietā. Notikuma vietā pašlaik strādā policijas operatīvā grupa, lai izpētītu apkārtni un mēģinātu noskaidrot, vai pastnieces līķis atrašanās vie-

tā atradies visu laiku, vai arī tas tur nesen ir speciāli atstāts. Atrastajā somā naudas vairs nebija.

Šajā apkārtnē pastnieces pazušana nav pirmais šāda veida gadījums. Ludzas Kriminālpolicijas priekšnieka vietnieks Einārs Timoškāns aģentūrai LETA apstiprināja: «Pirms pieciem gadiem nenoskaidrotos apstākļos šai pašā apkaimē pazuda vecs vīrietis. Joprojām nav noskaidrots, kas isti noticis ar viņu. Iespējamais pazušanas iemesls varētu būt nesaskaņas ģimenē un alkoholisms.» Policija pievērsusi uzmanību vēl vienam faktam, E. Timoškāns atklāja: «Apkārtnē, kur pazuda pastniece,

dzīvo vīrietis ar kriminālu pagātņi — viņš mēģinājis nogalināt savu sievu.»

Pēc notikušā Latvijas Pasta ģenerāldirektors Gints Škodovs ir izteicis līdzjutību Istalsnas pagasta pastnieces Mārites Goremiko ģimenei un tuviniekiem.

Jau ziņots, ka 9. jūlijā Istalsnas pagasta pasta nodaļā 1976. gadā dzimusi Mārīte saņēma 789 latu pensiju izmaksāšanai un pēc tam iesēdās maršruta autobusā, lai dotos pie pensiju saņēmējiem. Pēcpusdienā Skrīņu ciemā viņa izmaksāja pensijas dažiem pensionāriem.

PREIĻU RAJONA TIESĀ

Par cietsirdīgu izturēšanos pret nepilngadīgajiem – piespiedu darbs

Preiļu rajona tiesa izskatījusi divas krimināllietas, abos gadījumos pieaugušie bija cietsirdīgi izturējušies pret nepilngadīgajiem.

Izskatīta Līvānos dzīvojošā 1978. gadā dzimušā Andra Kalmaņa un 1976. gadā dzimušās Diānas Kalmanes krimināllietas apsūdzībā pēc Krimināllikuma 174. panta un 130. panta 1. daļas. Dzīvesbiedriem tika celta apsūdzība par cietsirdīgu apiešanos ar nepilngadīgajiem, nodarot tiem fiziskas un psihiskas ciešanas. Abi bija personas, no kurām cietušie ir materiāli un citādi atkarīgi.

Tiesā tika noskaidrots, ka šī gada 21. janvārī ap pulksten 16.00 pēcpusdienā Kalmaņi devās uz veikalu, dzīvoklī tika atstāti divi mazgadīgi bērni, kas dzimuši 1997. un 1999. gadā un bija Diānas Kalmanes aizbildniecībā. Pēc pusstundas atgriežoties mājās, Kalmaņi pamanīja, ka nepilngadīgā meitene viņu dzīvoklī, kas atrodas ceturtajā stāvā, uzrāpjusies uz palodzes. Ieraudzījusi pieaugušos, viņa norāpās no palodzes.

Andris Kalmanis dusmās, ka meitene ar savu rīcību apdraudējusi pašas dzīvību un veselību, sāka kliegt, paņēma videomagnetofona kabeli un sāka viņai pa muguru un dibenu, tā radot zemādas asinsizplūdumus un nodarot bērnam sāpes.

22. janvārī ap pulksten 17.00 Andris Kalmanis, sadusmots par meitenes iepriekšējās dienas uzvedību, atkal tiši sīta nepilngadīgo ar kabeli pa muguru, rokām, kājām, radīja nobrāzumu uz vaiga.

Tādā veidā Kalmaņi izdarīja Krimināllikuma 130. panta 1. daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas pieskaitāms pie kriminālpārkāpumiem.

Tiesa nosprieda Andri Kalmani un Diānu Kalmani atzīt par vainīgiem un sodīt pēc Krimināllikuma 174. panta ar piespiedu darbiem uz 70 stundām un pēc 130. panta 1. daļas ar piespiedu darbu uz 60 stundām. Galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta 1. daļu noteikts – 100 stundas piespiedu darbos.

□□□

Krimināllietā par cietsirdīgu izturēšanos pret nepilngadīgajiem Preiļu rajona tiesā izskatīta arī attiecībā pret Līvānu iedzīvotājiem – 1973. gadā dzimušo Raimondu Onckuli un 1972. gadā dzimušo Sandru Onckuli. Abi apsūdzēti pēc Krimināllikuma 174. panta.

Pagājušā gada novembra sākumā Raimonds Onckulis nofotografēja uz naktspodīņa sēdošo mazgadīgo zēnu, savu padēlu, kad viņš kārtēja dabiskās vajadzības. Vīrietis uzskatīja, ka deviņu gadu vecumā tā nedrīkst darīt. Fotografiju viņš parādīja bērnam un

teica, ka gadījumā, ja viņš tā turpinās rīkoties vai arī klaiņos, visiem rādīs šo fotogrāfiju. Zēns vīrieša rīcību saprata kā reālus draudus, kuru izpildes gadījumā viņš tiktu pazemots.

Tiesa konstatēja, ka arī Sandra Onckule zēnu bija sodījusi par nepaklausību – izbērusi uz grīdas zirņus un likusi bērnam tur tupēt uz ceļiem. Puisēns bija spiests pakļauties.

Taču arī tas vēl nebija viss. Šī gada 20. janvārī Sandra ar zēnu gāja pie savas mātes. Tā kā puika atcerējās patēva draudus izlikt publiski apskatei fotogrāfiju, sāka baidīties un negribēja atgriezties mājās. Zēns grasījās doties atpakaļ pie vecmamma. Māte stāja uz savu, raustīja dēlu aiz apģērba. Lai zēns pakļautos, noņēma viņam cepuri un cimdu. Tā sieviete pakļāva bērnu ziemas aukstumam, bez tam piedraudēja izģērbt pavisam, lai puika paliktu tikai apakšveļā.

Notiekošo dzirdēja divas garāmģājējas un iejaucās, lai noskaidrotu notiekošo. Viņas Sandrai lūdza atdot drēbes, jo bērns izskatījās nosalis. Beidzot tika izsaukta policija.

Preiļu rajona tiesa nosprieda Raimondu Onckuli un Sandru Onckuli sodīt ar piespiedu darbu uz 50 stundām.

Preiļu rajona tiesas informācija

POLICIJAS ZIŅAS

Laika posmā no 12. līdz 16. jūlijam Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdalā reģistrēti 44 iesniegumi.

Uzdarbojās zagļi

12. jūlijā saņemts iesniegums no Rudzātu pagasta iedzīvotājas par to, ka uzlauzot durvis, iekļūts viņas dzīvoklī un nozagtas mantas 750 latu vērtībā. Notiek lietas apstākļu pārbaude.

13. jūlijā Preiļos no 1969. gadā dzimušajai Mārītei piederoša pagraba nozagti divi velosipēdi. Zagļi pagrabā iekļuva pa izlauztām durvīm. Vainīgās personas noskaidrotas.

14. jūlijā Preiļos no frizētavas darba telpām nozagts mobilais telefons, bet Rušonas pagastā no dzelzsbetona rūpnīcas «Baški» teritorijas degvielas tvertnes nozagti 30 litri degvielas, kura pieder SIA «BF ceļi un tilti». Preiļos šajā pat datumā no aizslēgtas automašīnas VW Passat Variant caur atvērtu logu nozagta nauda.

Zaudējumus radīja uguns

15. jūlijā Riebiņu pagastā SIA Agrofirma «Turība» miltu cehā, veicot metālgriešanas darbus, izcēlās ugunsgrēks, kā rezultātā izdeģa jumts 30 kvadrātmetru platībā, kā arī sadega koka paliktņi.

16. jūlijā Riebiņu pagastā no īssavienojuma sadega automašīva Opel Kadett.

Nedēļas huligāni

12. jūlijā Līvānos par huligāniskām darbībām administratīvais protokols sastādīts 1981. gadā dzimušajam Sergejam.

14. jūlijā Rudzātos, būdams alkohola reibumā, 1984. gadā dzimušais Jānis un 1966. gadā dzimušais Andris nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām. Vainīgajām personām sastādīti administratīvie protokoli.

14. jūlijā Rožkalnu pagastā, būdams alkohola reibumā, 1948. gadā dzimušais Roberts veica huligāniskas darbības pret 1956. gadā dzimušo Venerandu. Par vainīgo personu sastādīts administratīvais protokols.

Nobrauca no ceļa un apgāzās

13. jūlijā, vadot automašīnu Ford Transit, šosejas Rīga – Daugavpils 178. kilometrā, 1980. gadā dzimušais Jānis neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu, nobrauca no ceļa un apgāzās. Bojāta automašīna, vadītājs nogādāts Jēkabpils slimnīcā.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Policija lūdz palīdzēt

Preiļu rajona policijas pārvalde lūdz atsaukties aculieciniekus, kuri 2005. gada 8. jūlijā redzēja ceļu satiksmes negadījumu Preiļos uz Brīvības ielas pretī mājai nr. 7, kur sadursmē ar automašīnu Audi A6 Avant vadītājs uzbrauca velosipēdistam, kurš ar traumām tika nogādāts Preiļu slimnīcā. Aculieciniekiem lūgums zvanīt pa tālruni 5302829, 5302832.

Anonimitāte garantēta.

AUTORAIBUMI

Ļaus aprīkot ar radariem

Saskaņā ar Eiropas Komisijas lēmumu, tuva darbības rādiusa radariem, kas, atklājot sadursmes draudus, automātiski iedarbinās automašīnas bremzes, vajadzētu kļūt pieejamiem jau no šī gada vidus, informē EK pārstāvniece Latvijā preses sekretāre Inese Stepiņa.

«Lēmums piešķir radiofrekvenču diapazonu tuvas darbības rādiusa radariem, vienlaikus novēršot radio traucējumus citiem lielākajiem šo frekvenču lietotājiem. Līdz ar to Eiropas Komisija ir radījusi stablu juridisko bāzi tuvas darbības rādiusa radaru

iekārtu tirdzniecībai,» saka sabiedrības informācijas un mediju komisāre Vivjēna Redinga.

Lēmums, kam jāstājas spēkā 2005. gada vidū, ļauj noteiktā laika posmā izmantot 24 gigahercu frekvences diapazonu tuva darbības rādiusa radaru izmantošanai ES teritorijā. Pēc 2012. gada, kad radarus izmantojošo automobiļu skaits varētu būt pieaudzis tiktāl, ka tas ietekmētu citus bezvadu pakalpojumus, jaunajiem automobiļu radariem nāksies izmantot 79 frekvenču diapazonu.

Pēc Latvijas preses materiāliem

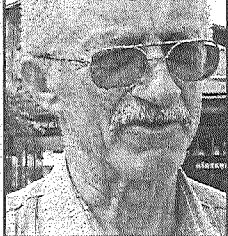
Kāpēc, jūsuprāt, uz ūdeņiem tik daudz upuru?

Janina Beča ar meitu Astridu
no Preiļu novada Aizkalnes:

— Drošība uz ūdeņiem atkarīga no pašiem. Katram pieaugušajam klāt neviens nevar izstāvēt. Jo sevišķi tiem, kas peldēties iet dzērumā. Bet par bērnu drošību jā rūpējas vecākiem. Mums dīķis izrakts pie mājas, bet vienmēr sekojam, lai tuvumā ir kāds pieaugušais, kad meita peldas. Karavīru norīkošanu par glābējiem Jūrmalā uzskatu par nelietderīgu. Viņi nav apmācīti glābēju lomai.

Antons Kivriņš, preilietis, strādā siera rūpnīcā:

— Cilvēki ir gatavi slikt. Izaugusi paudze, kam vairs nav pašsaglabāšanās instinkta. Saskatās šausmu filmas un izaug ar pārliecību, ka, nedomājot par sekām, var braukt grāvi, līst jebkurā vietā ūdenī un vienmēr palikt dzīvs. Bet īstenībā tā nav. Nezinu, vai te kas vairs izmaināms. Bet mazu bērnu noslikšanā vainojami vecāki.

— Cilvēki ir gatavi slikt. Izaugusi paudze, kam vairs nav pašsaglabāšanās instinkta. Saskatās šausmu filmas un izaug ar pārliecību, ka, nedomājot par sekām, var braukt grāvi, līst jebkurā vietā ūdenī un vienmēr palikt dzīvs. Bet īstenībā tā nav. Nezinu, vai te kas vairs izmaināms. Bet mazu bērnu noslikšanā vainojami vecāki.

Guna Karnicka, nodarbinātības dienesta darbiniece no Sutru pagasta:

— Cilvēki uz ūdeņiem iet bojā pārgalvības un neuzmanības dēļ. Viņi nesaprot, ka saulē ir stipri pārkaršuši un nedrīkst strauji atdzēsīties. Pārvērtē savas spējas. Karstums šovasar ir tāds, ka visu laiku gribas sēdēt ūdenī līdz kaklam. Cilvēki meklē, kur vēsāks un zaudē modrību. Sutros nav oficiāli iekārtotu un atzītu peldvietu. Atpūtnieki peldas karjeros. Mums pie mājām izrakts dīķis, kur peldas bērni. Nedomāju, ka karavīru iesaistīšana radīs lielāku drošību pie jūras. Viņi nav profesionāli glābēji, bet tādi paši saulē pārkaršuši cilvēki, kā visi citi.

— Cilvēki uz ūdeņiem iet bojā pārgalvības un neuzmanības dēļ. Viņi nesaprot, ka saulē ir stipri pārkaršuši un nedrīkst strauji atdzēsīties. Pārvērtē savas spējas. Karstums šovasar ir tāds, ka visu laiku gribas sēdēt ūdenī līdz kaklam. Cilvēki meklē, kur vēsāks un zaudē modrību. Sutros nav oficiāli iekārtotu un atzītu peldvietu. Atpūtnieki peldas karjeros. Mums pie mājām izrakts dīķis, kur peldas bērni. Nedomāju, ka karavīru iesaistīšana radīs lielāku drošību pie jūras. Viņi nav profesionāli glābēji, bet tādi paši saulē pārkaršuši cilvēki, kā visi citi.

Arnis Lazdāns no Preiļiem, strādā Rīgā:

— 19 bojā gājušie uz ūdens ir tragisks skaits. Ir jāzina, kurā vietā var doties ūdenī un kur nē. Nevajag peldēties un lekt ūdenī svešās vietās, jo nav zināms, kas atrodas apakšā. Slikti, ka pilsētās un pagastos nav speciāli ierīkoti peldvietu. Bērņus nevar laist peldēties bez vecāku klātbūtnes. Es parasti ar draugiem braucu peldēties uz ezeru Gailišos. Dzīļi ūdeni neliešam.

Inga Zariņa no Sutriem, studente:

— Cilvēki bieži iet peldēties dzērumā, tāpēc arī noslikt. Uz ūdeņiem var gadīties arī citas nelaimes. Bijām aizbraukuši uz ezeru Gailišos, un viens no paziņām stipri sagrieza roku uz ūdeni iemestas stikla pudeles lauskām.

L.Rancāne
Foto: A.Stepanovs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

plastmasas
loogi
LĪZINGS
ATVAIDĪS
SOMATĪVA

durvis, palodzes
stikla paketes

TERRA-LAT
RĀŽOŠANA / PIEGĀDE / MONTĀŽA

Pasūtījumu pieņemšana: Preiļi, Daugavpils iela 12

Tālr. 5324666, fakss: 4807094
Mob. 9504010, 6260049
e-pasts: terralat@inbox.lv

JAUNUMS!

TĒRAUDA DURVIS
JŪSU MĀJOKĻA DROŠĪBAI

degas
A P Ģ Ē R B I

Veikalā "Degas Apģērbi" pavisam jauna apģērbu kolekcija.
Vēl augstāka kvalitāte, vēl plašākas izvēles iespējas!

Preiļos, Brīvības ielā 2

LR Centrālās statistikas pārvaldes
Preiļu datu savākšanas un apstrādes centrs
AICINA PIETEIKTIES KONKURSĀ UZ STATISTIKA AMATU.
Prasības pretendentiem:

- vidējā vai vidējā speciālā izglītība,
- prasme strādāt ar datoru (MS OFFICE),
- labas sadarbības un komunikācijas prasmes,
- valsts valodas prasme ne zemāka par otrā līmeņa B pakāpi,
- pieredze darbā ar statistikas pārskatiem vai grāmatveža darba pieredze tiks uzskatīta par priekšrocību.

Pienākumi: statistikas pārskatu savākšana, kontrole, ievads datorā.
Pieteikuma vēstuli, darba gaitas aprakstu (CV), izglītības dokumenta kopija, valsts valodas prasmi apliecinoša dokumenta kopija (ja nepieciešams), līdz š. g. 5.augustam jāiesniedz Preiļos, Paulāna ielā 3a.
Tālrunis uzziņām 5381387 vai 5307450.

21. jūlijā un 25. jūlijā z/s pārdos šķirotus deģēvistu un broilercājus, melnbaltus, melnbrūnus, raibus, brūnus jaunputnus (3-6 mēn.), deģēvistas (10-14 mēn.), Pekinas pīlenus un pelēkos zosēnus, gajus, barību. Gailišos 7.20, Riebiņos 7.35, Preiļos 7.50, Pieniņos 8.20, Stabulniekos 8.35, Galēnos 8.50, Sījukalnā 9.00, Polkoronā 9.15, Smelteros 9.25, L.Ansposkos 9.35, Prikuljos 9.45, Rudzātos 10.00, Stekos 10.15, Turkos 10.25, Zundānos 10.35, Jaunsilavās 10.45, Līvānos 11.00, Rožupē 11.35, Vanagos 11.45, Sutros 12.00, Ančikinos 12.15, Pīliskās 12.30, Vārkavā 12.45, Upmalā 13.00, Rimicānos 13.10, Arendolē 13.25, Pelēcos 13.40, Ārdavā 13.55, Aglonā 14.10, Jaunaglonā 14.20, Aglonas st. 14.35, Aizkalnē 14.50, Raudavkā 15.00. Tālr. 5321270, 8335313.

**LEGĀLS DARBS
ĀRZEMĒS (ATLAIDES!)**
Licence nr. 63-64
SIA "DIJA", Čaka ielā 40 of. 8
Tel. 7281031 www.dija.lv

LATVIJAS ĪPAŠUMI
**Pērķ
MEŽU**
(sākot no 1 ha)
Tālr. 7324626; Fakss. 7322529;
Tālr. 8312777, Oļegs

ATDALĪŠANA, DOKUMENTU
KĀRTOŠANA BEZ MAKSAS
Slēdzam rokas naudas līgumu

SIA «AIBI» iepērk zirgus, liellopus,
jaunlopus, aitas, cūkas.
Tālr. 4871804, 9445135, 4871185,
9478728.

24. jūlijā plkst. 15.00
Preiļu novada Seiļu kapos
KAPUSVĒTKI.

A/s «Latgales Finanšu un investīciju kompānija»
pensionāriem un invalīdiem piedāvā
kredītu bez ķīlas līdz Ls 500.
Līvānos (tikai otrdienās, iepriekš jāpiezvana),
Preiļos, Raiņa bulv. 13 - 300.kab.
Tālr. 5324164, 8345847.

Firma meklē izremontētas nomas
telpas veikalam Līvānu centrā.
Vēlams pirmais stāvs,
platība 60-80 m².
Tālr. 7971178, 9505289.

AKREDITĒTS mācību centrs "DIJA"
piedāvā leģot
profesionālas pilnveides izglītību:
• PĀRDEVĒJS, PĀVĀRS
• VIESMĪLIS, BĀRMENIS
- KASES APARĀTA LIETOŠANAS APMĀCĪBA
/ Nodrošinām praksī /
Sīkāka informācija un pieteikšanās:
tālr. 7281089 mob. 9116144
Mācību sākums 21.07.05. plkst. 16:00
Preiļu 1.p-sk., Daugavpils ielā 34, www.dija.lv

Z/s «Ošmala»
iepērk mājlopus.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 9128032; 9137055.

Projām, projām pār aizsaules sliekšni
Dzīve aizsāktā mūžībā kāpj,
Un nav vārdu, kas izsacīt spētu,
Ko jūt sirdis, pēc viņas kas sāj.
Tikai pašu spēkiem tikt galā ar šo
sāpi nav iespējams, tāpēc sakām vis-
sirsnīgāko paldies visiem tiem laba-
jiem cilvēkiem – radiem, draugiem,
kaimiņiem, darbabiedriem, par neiz-
mērojamo garīgo un finansiālo palī-
dzību brīdī, kad Liktenis vēlēja mums
vest pēdējā ceļā savu mīlo Leonu
Kusiņu.

Liela pateicība Vārkavas novada
domei, Vārkavas vidusskolas, Rimi-
cānu un Aizkalnes pamatskolas kolek-
tīviem par sniegto atbalstu.

No visas sirds pateicamies Vārkavas
Romās katoļu draudzes prāvestam
Onufrijam Pujātam par cienīgu aiz-
gājēja izvadīšanu, kā arī mūsu drau-
dzes dziedātājiem un Aglonas bazili-
kas kora ērģelniecei Ievai Lazdānei
un dziedātājiem Santai Karinai Ošai,
Andrim Stremjanovam, Intaram Me-
žiniekam.

Pateicība arī Leona vadītās z/s
«Kalnāji» sadarbības partnerim a/s
«Preiļu siers».

Pateicamies kafējnīcas «Šarlote»
īpašniekiem un darbiniekiem, kā arī
saimniecēm, kas strādāja mājās.

Pateicībā noliecot galvas,
Leona Kusiņa
sieva, dēls, vecāki

Aizver acis, tēt, un savos bērnos
raugies,
Cik daudz sāpju viņu krūtīs mīt,
Viņu liepas saka klusu paldies,
Sirds grib tavu sirdi sasildīt.
Kad mūžības vēji atnes tumšo
dienu un paliek tikai atmiņas un
ziediem klāto kapu kopija, esam
kopā ar Juri Kurms un viņa
ģimēni, TĒVU smiltājā guldēt.
Darba biedri

Izsakām patiesu līdzjūtību Jurim
Kurms sakarā ar TĒVA nāvi.
SIA «Latvijas propāna gāze»
Latgales reģiona administrācija

Mūžības vilņos nu veries
Zilgani sartos,
Šaubās un neziņā stāvēt
Aizsaules vērtos.

Izsakām līdzjūtību
Vilhelminai Lakovskai, TĒVU
aizsaulē aizvadot.
VID LRI Preiļu nodaļa

Viss nezūd, kad TĒTI kapu kalnā
nes,
Pār viņu baltās smilšu saujas krīt,
Vēl paliek siltums, ko viņš dzīvē
devis,

Un kaut kur dzīļi sirdīs sāpes mīt.
Šajā sāpju un skumju brīdī esam
kopā ar Intu Kalvāni.

Rušonas pamatskolas kolektīvs

Kad smagas sāpes sirdi žņaug
Kā stindzinošos apkampienos,
Tad skaidrām bēdām pāri aug
Tās labās atmiņas, kas vienos.

Kad atvadu ziedi gulst uz
TĒVA kapa, izsakām visdziļāko
līdzjūtību un sāpju brīdī esam
kopā ar Valentīnu Prikuli.
Preiļu slimnīcas kolektīvs